เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

A Study of the Attitudes Towards Career and Technology Learning of the Upper Secondary Students from Srinakharinwirot University Prasranmit Demonstration School (Secondary)

นางสาวณัฐนิชา สุโพธิ์

Nattanicha Supho

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2553

เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

A Study of the Attitudes Towards Career and Technology Learning of the Upper Secondary Students from Srinakharinwirot University Prasranmit Demonstration School (Secondary)

นางสาวณัฐนิชา สุโพธิ์

Nattanicha Supho

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2553

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
ชื่อ นามสกุล ณัฐนิชา สุโพธิ์
ชื่อปริญญา คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา และคณะ คหกรรมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2553

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและหาความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กับปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยสนับสนุน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 263 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติเชิงอนุมาน ผลการศึกษา พบว่า 1) เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม อยู่ในระดับปานกลาง 2) ระดับชั้นเรียน คะแนนเฉลี่ยสะสม ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

คำสำคัญ : เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี

Indepentdent Study Title A Study of the Attitude towards Career and Technology Learning of the Upper Secondary Students from Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary)

Author Nattanicha Supho

Degree Master of Home Economics

Major Program Home Economics (Graduate School) Faculty of Home Economics Technology

Academic Year 2010

ABSTRACT

The research aimed to examine a relationship between the attitude towards Career and Technology Learning of the upper secondary students from Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary) and factors ; both personal factors and supportive factors. The sample of this study was 263 the upper secondary students from Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary), using divided sampling level for this research. The data were collected by the questionnaire, and were analyzed using descriptive statistics and inferential statistics. The results of the study are these following ; 1) The attitude towards Career and Technology Learning of the upper secondary students from Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary) was at a moderate level. 2) Grade level, grade point average, teaching method, class material, and environmental factors were correlated to the attitude towards Carreer and Technologhy learning of the upper secondary students from Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary) at .05 level significantly. However, gender was not related to the attitude towards Carreer and Technologhy learning of the upper secondary students from Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (Secondary).

Keywords : Attitude, A Study of The Attitudes Towards Career and Technology Learning

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ดวงสุดา เตโชติรส อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระที่ได้ให้คำแนะนำทุกขั้นตอนจนงานวิจัยนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สมทรง สีตลายัน และรองศาสตราจารย์นวลแข ปาลิวนิช ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์ ทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดารกา วรรณวนิช ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนลักษณ์ ปัญจวุฒิพัฒน์ อาจารย์ชูศรี ศรีมั่นคงธรรม และอาจารย์นิอร ดาวเจริญพร ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ที่ให้ข้อเสนอแนะและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรีพรรณ ตรีศักดิ์ศรี และผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิรัติ โสพัศ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาทั่วไป โดยเป็นพี่เลี้ยงคอยดูแลเอาใจใส่อย่างดีตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษา ให้คำปรึกษาทั้งในด้านการเรียนและการดำรงชีวิต ตลอดจนการทำงานวิจัย ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์อันมีค่า ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาดังกล่าว และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่าน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาหลักสูตรคหกรรมศาสตรมหาบัณฑิตที่กรุณาประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้อันมีค่าแก่ผู้วิจัยด้วยความเมตตา

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ในโรงเรียนสาธิตฯ ทุกท่าน ที่คอยให้กำลังใจที่ดีเสมอมาตลอดจนคอยให้คำปรึกษาและกระตุ้นเตือนอยู่ตลอดเวลา พร้อมทั้งพี่ๆ เพื่อนๆ และนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมและประมวลผลข้อมูลจนงานวิจัยนี้สำเร็จ

ขอขอบคุณเพื่อนๆ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ (บัณฑิตศึกษา) รุ่นที่ 1 ทุกคนที่คอยร่วมทุกข์ร่วมสุข เป็นกำลังใจ ช่วยเหลือด้านการเรียนและการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเสมอมา

ท้ายที่สุดของความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้ คุณค่าที่เป็นผลจากการศึกษา ผู้วิจัยขอมอบเพื่อทดแทนพระคุณบิดามารดา และพี่ๆ ทุกคน ที่ดูแลน้องเป็นอย่างดีมาโดยตลอดคอยให้ความรัก ความอบอุ่น ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนด้านการเรียนจนสำเร็จการศึกษา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความรักและความเคารพเป็นอย่างสูง

ณัฐนิชา สุโพธิ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
Abstract	(2)
กิตติกรรมประกาศ	(3)
สารบัญ	(4)
สารบัญตาราง	(6)
สารบัญภาพ	(8)
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	4
1.3 ขอบเขตของการศึกษา	4
1.4 นิยามศัพท์	5
1.5 สมมติฐาน	7
1.6 ตัวแปรที่ศึกษา	8
1.7 กรอบแนวความคิด	9
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
2.1 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	10
2.2 ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	50
3. วิธีดำเนินการ	53
3.1 เครื่องมือที่ใช้	54
3.2 วิธีการ	63
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผล	70
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	72
4.2 การอภิปรายผล	90

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5. สรุปผล และข้อเสนอแนะ	97
5.1 สรุปผล	100
5.2 ข้อเสนอแนะ	101
เอกสารอ้างอิง	102
ภาคผนวก	108
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	109
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และคุณภาพของเครื่องมือ	111
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	124

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.3	แสดงเวลาเรียนตามโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	21
3.1	จำนวนประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำแนกตามระดับชั้นเรียน	54
4.1	จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสม	73
4.2	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับคะแนนปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	74
4.3	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับคะแนนของปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	76
4.4	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับคะแนนของปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	78
4.5	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับคะแนนของปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)	80
4.6	ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับคะแนนของเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความคิด	82

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ **หน้า**

4.7 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับคะแนน ของเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความรู้สึก 84

4.8 ค่าค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับคะแนน ของเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม 86

4.9 ความสัมพันธ์ (r) ระหว่างเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสม 88

4.10 ความสัมพันธ์ (r) ระหว่างเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสม 89

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1.1	กรอบแนวความคิด	9
2.1	องค์ประกอบของเจตคติ	13
2.2	ขั้นตอนการสร้างมาตรวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิอร์ท	16

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้น ครูผู้สอน และผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้นำ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน (กรมวิชาการ, 2544)

กระทรวงศึกษาธิการกำหนดนโยบายให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่าย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2545 ใช้กับโรงเรียนทั่วประเทศที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจนครบทุกชั้น ในปีการศึกษา 2548 เนื่องจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีลักษณะเป็นกรอบและแนวทางในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐานและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นทั้ง 8 สาระการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษาได้ให้จัดทำสาระของหลักสูตรนี้ (กรมวิชาการ, 2545 ก) ดังนั้น การพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นคนที่สมบูรณ์และสมดุลทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทั้งด้านวิชาการ วิชางาน และวิชาชีวิต เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข พึ่งตนเองได้ อยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เป็นอีกหนึ่งโรงเรียนที่สนองตอบนโยบายกระทรวงศึกษาธิการให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

ปัจจุบันโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ได้เปิดหลักสูตรการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยจัดกระบวนการเรียนการสอนตามหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กล่าวคือ มีการจัดการศึกษาเพื่อฝึกทักษะการคิด การสร้างปัญญา และกระบวนการในการทำงาน ทักษะในการดำเนินชีวิต ตลอดจนมีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นสาระการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานอาชีพและเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสม คุ้มค่า และมีคุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ๆ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ มีนิสัยรักการทำงาน เห็นคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่องาน ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน ได้แก่ ความขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด และอดทน อันจะนำไปสู่การให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองและพึ่งพาตนเองได้ตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ร่วมมือและแข่งขันในระดับสากลในบริบทของสังคมไทย (กรมวิชาการ, 2545 ข)

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี มีค่าคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่เป็นที่น่าพอใจ กล่าวคือ นักเรียนมีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ คือ 0 และ 1 เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีผลการเรียนปรากฏ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 0.66–0.94 มีจำนวน 45 คน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 0.82–1.54 มีจำนวน 15 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 1.23–1.60 มีจำนวน 41 คน รวมทั้งสิ้นเป็นจำนวน 101 คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 833 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 (ฝ่ายวัดผลและประเมินผลโรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม), 2551) จากข้อมูลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่านักเรียนยังขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่มุ่งฝึกทักษะการทำงานและการจัดการ รวมถึงนักเรียนอาจมีเจตคติไม่ดีต่องานอาชีพ จึงมองไม่เห็นคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับจากการฝึกฝน ซึ่งสามารถนำไปสร้างรายได้ระหว่างการเรียนด้วยการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นการสอนให้รู้จักการพึ่งพาตนเอง และมองเห็นภาพหรือแนวทางการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ทวีศิลป์ (2542) ศึกษาเรื่อง เจตคติต่อการเรียนกลุ่มวิชาการงาน

และอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) พบว่า นักเรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานยังไม่เพียงพอในการดำรงชีวิต โดยนักเรียนยังไม่มีความรู้และไม่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องในเรื่องทักษะพื้นฐานในกลุ่มสาระการงานและอาชีพและยังพบอีกว่าคะแนนเฉลี่ยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ นักเรียนมีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำคือ 0 และ 1 เป็นจำนวนมาก คิดเป็นร้อยละ 10.38 ผลจากการวิจัยนี้เป็นเครื่องยืนยันที่ชี้ให้เห็นว่าการเรียนการสอนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพยังไม่ประสบผลสำเร็จ แม้ว่าโรงเรียนจะส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาเหล่านี้เช่นเดียวกับการสอนวิชาสามัญ โดยมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากมาย ได้แก่ การจัดทัศนศึกษานอกสถานที่ การจัดการประกวดด้านทักษะต่างๆ เช่น การแข่งขันทักษะด้านคอมพิวเตอร์ การประกวดจัดพานไหว้ครู การประกวดการปรุงอาหาร เป็นต้น จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนที่เรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของครูผู้สอนในรายวิชา ได้มีความคิดเห็นตรงกันเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ต่ำ เพราะนักเรียนมีความสนใจต่อการเรียน้อย และยังสังเกต พบว่า นักเรียนชายหญิงมีความสนใจไม่เท่ากัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ แสงจันทร์ (2550) ศึกษาเรื่อง การศึกษาเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร พบว่า สาเหตุที่นักเรียนมีเจตคติไม่ดีมาจากความแตกต่างของนักเรียนชายหญิง ห้องเรียน และระดับชั้นเรียน ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนรายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีแตกต่างกัน เป็นผลทำให้นักเรียนส่วนใหญ่ขาดความสนใจ และความเอาใจใส่ ทำให้นักเรียนไม่สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน การประกอบอาชีพ และการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น

หากพิจารณาถึงองค์ประกอบด้านวิชาในกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีจะเป็นวิชาพื้นฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีวิตประจำวัน รู้จักแสวงหาความรู้ นำความรู้ทางเทคโนโลยีมาปฏิบัติงานได้อย่างสร้างสรรค์ ค้นพบความสามารถ มีนิสัยรักการทำงาน มีทักษะพื้นฐานทางด้านวิชาอาชีพเพียงพอ สามารถศึกษาต่อและพัฒนาทักษะเพิ่มเติมได้

ดังนั้น หากนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ย่อมส่งเสริมให้นักเรียนแต่ละคนมีความตั้งใจเรียนมากขึ้น กล่าวคือ เมื่อครูสอนและนักเรียนสนใจฟังคำบรรยายพร้อมทั้งร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนตามที่ได้รับมอบหมาย จะทำให้การเรียนของนักเรียนประสบความสำเร็จ (ทวีศิลป์, 2542) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมนึก (2549) กล่าวว่า เจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียน ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การที่นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่ดีต่อ

การเรียนจะทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจอยากเรียน อยากเห็น เอาใจใส่การเรียนอย่างแท้จริง ส่วนการมีความรู้ความเข้าใจ และเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน จะเป็นเหตุให้นักเรียนเกิดความท้อแท้เบื่อหน่าย หมดกำลังใจในการเรียนจนก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ในด้านความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมการแสดงออก ทำให้ผลการเรียนต่ำ มีความประพฤติไม่เหมาะสม ไม่ประสบผลสำเร็จในการศึกษาเท่าที่ควร นำไปสู่ปัญหาของสถานศึกษา ครูผู้สอน เพื่อน รวมถึงผู้ปกครองด้วย นอกจากนั้นผลที่ตามมาอาจทำให้นักเรียนบางคนต้องเรียนซ้ำชั้น หรือลาออกจากสถานศึกษากลางคัน หรือเรียนแล้วไม่สามารถหางานทำได้ นับว่าเป็นการสูญเปล่าทางการศึกษาอย่างมาก

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ประกอบกับผู้วิจัยเป็นอาจารย์สอนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) สังกัดภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ซึ่งผลจากการศึกษาจะเป็นข้อมูลสำหรับอาจารย์ผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี นำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อช่วยเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อกลุ่มวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการจัดสรรสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับวัยและธรรมชาติของผู้เรียน

1.2 วัตถุประสงค์

1.2.1 เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยสนับสนุนกับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของเนื้อหา ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และตัวแปร ดังนี้

1.3.1 ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาเจตคติและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยสนับสนุนกับการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิต

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ใน 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี

1.3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ที่เรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โดยแบ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 282 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 276 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 275 คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 833 คน

1.3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ที่เรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ซึ่งเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 จำนวน 263 คน ได้จากการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของ เครจซี่และมอร์แกน (ยุทธ, 2545 อ้างถึงใน Krejcie ; & Morgan, 1970) และสุ่มโดยใช้วิธีการแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

1.4 นิยามศัพท์

เพื่อให้ความหมายของคำหรือข้อความที่ใช้เป็นที่เข้าใจตรงกัน จึงกำหนดความหมายของคำต่างๆ ดังนี้

1.4.1 **กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี หมายถึง** รายวิชาในสาระการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ตามโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประกอบด้วย 6 งาน คือ งานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ งานธุรกิจ และงานคอมพิวเตอร์

1.4.2 **เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี หมายถึง** ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.4.2.1 เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีด้านความคิด ได้แก่ การเห็นคุณค่าความสำคัญ และประโยชน์ของการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยสามารถนำไปประกอบอาชีพได้

1.4.2.2 เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีด้านความรู้สึก ได้แก่ ความชอบ ความภาคภูมิใจ ความสนใจ ที่มีต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี

1.4.2.3 เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ได้แก่ ความเอาใจใส่ ตั้งใจเรียน เข้าร่วมกิจกรรม ทำงานที่ครูมอบหมายให้ และศึกษาค้นคว้าหาประสบการณ์เพิ่มเติม

1.4.3 **ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง** ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนซึ่งอาจส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ประกอบด้วย

1.4.3.1 เพศ หมายถึง นักเรียนชายหญิงที่เรียนอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

1.4.3.2 ระดับชั้นเรียน หมายถึง ระดับชั้นของนักเรียนที่กำลังเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีแบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1.4.3.3 คะแนนเฉลี่ยสะสม หมายถึง ระดับผลการเรียนของนักเรียนที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average : GPA) ของทุกรายวิชาจนถึงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โดยแบ่งระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00	หมายถึง ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.99	หมายถึง ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	หมายถึง ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

1.4.4 **ปัจจัยสนับสนุน หมายถึง** ปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ประกอบด้วย

1.4.4.1 ปัจจัยด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน หมายถึง วิธีการจัดกระบวนการหรือวิธีการสอนต่างๆ ของครูที่นำมาใช้เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา และสนองความต้องการของมนุษย์โดยนำความรู้ ภูมิปัญญา จินตนาการและความคิดอย่างมีระบบในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ ทำให้เกิดการเรียนรู้ มองเห็นแนวทางใน

การประกอบอาชีพอย่างสุจริตและมีคุณธรรม บรรลุตามจุดหมายที่วางไว้ เช่น การจัดบรรยากาศในการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้แสดงออก การเสริมแรงให้กับผู้เรียน

1.4.4.2 ปัจจัยด้านสื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งที่เป็นตัวกลางที่ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน อาจหมายถึง วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี และสื่อต่างๆ ที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพและทันสมัยสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้ทำให้ผู้สอนและผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ถ่ายทอดสู่กันและกัน โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้และผลิตสื่อ มีประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้วัสดุอุปกรณ์สมัยใหม่และสามารถนำไปใช้ในการทำงานได้อย่างถูกต้อง

1.4.4.3 ปัจจัยด้านกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมโดยวิธีต่างๆ อย่างหลากหลาย เช่น การบรรยาย การอภิปราย การศึกษาดูงาน การฝึกปฏิบัติ การจัดนิทรรศการ การทำโครงงาน เป็นต้น เพื่อเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดความรู้และประสบการณ์ โดยให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัด เพื่อให้สามารถ คิด วิเคราะห์ สามารถแก้ปัญหาโดยใช้กระบวนการกลุ่ม มีทักษะปฏิบัติการ มีความสุขสนุกสนาน และเกิดการพัฒนาตนอย่างแท้จริง ตลอดจนสั่งสมคุณลักษณะที่ดีตามเป้าประสงค์ที่วางไว้

1.4.4.4 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง ลักษณะของสภาพการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนโดยทั่วๆ ไป เช่น อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติงาน สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการเรียน สภาพบรรยากาศในการเรียน สภาพแวดล้อมรอบๆ ห้องเรียน รวมถึงกฎข้อบังคับ และระเบียบวินัยในการเรียนวิชานั้นๆ

1.5 สมมติฐาน

1.5.1 **ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่** เพศ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

1.5.2 **ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่** ปัจจัยด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ปัจจัยด้านสื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

1.6 ตัวแปรที่ศึกษา

1.6.1 ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อเจตคติกับการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1.6.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1.6.1.1.1 เพศ

1.6.1.1.2 ระดับชั้นเรียน

1.6.1.1.3 คะแนนเฉลี่ยสะสม

1.6.1.2 ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่

1.6.1.2.1 ปัจจัยด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน

1.6.1.2.2 ปัจจัยด้านสื่อการเรียนการสอน

1.6.1.2.3 ปัจจัยด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

1.6.1.2.4 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

1.6.2 ตัวแปรตาม คือ เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปะสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ได้แก่

1.6.2.1 ด้านความคิด

1.6.2.2 ด้านความรู้สึก

1.6.2.3 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

1.7 กรอบแนวความคิด

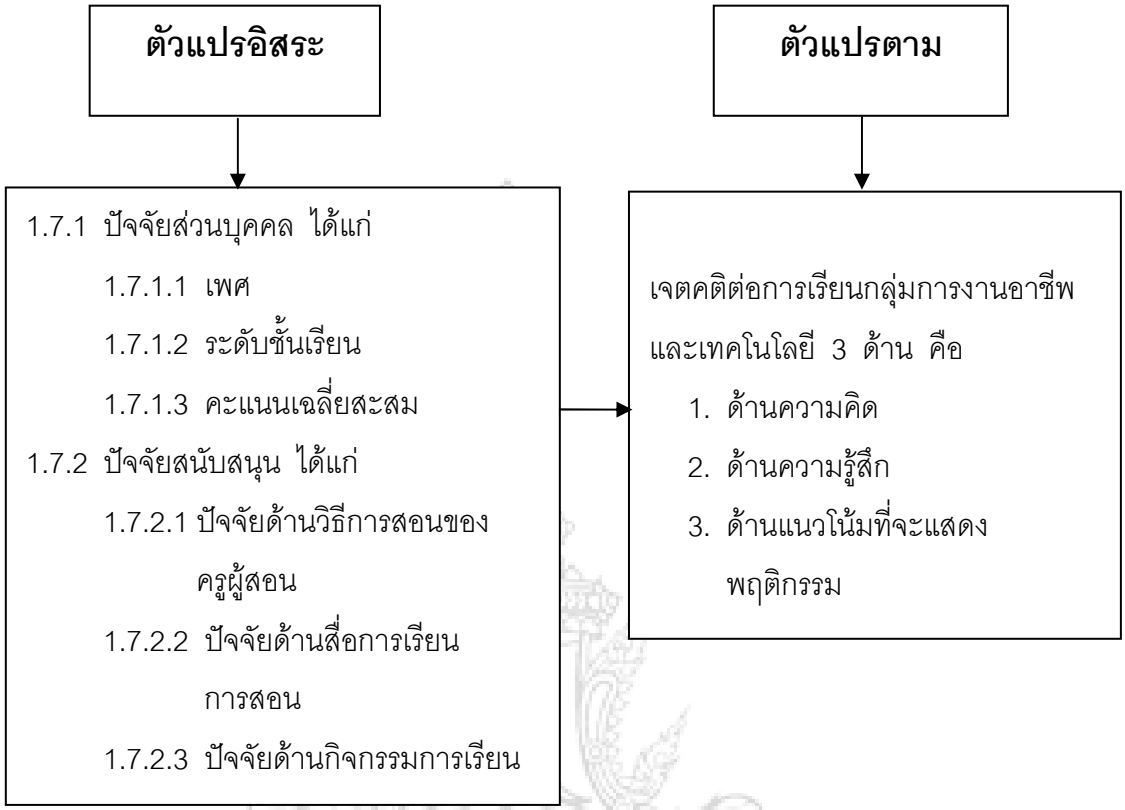

ภาพประกอบที่ 1.1 กรอบแนวความคิด

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 เพื่อเป็นแนวทางในการปลูกฝังให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีจิตสำนึกถึงความรับผิดชอบเห็นคุณค่าและรู้จักนำไปใช้ประโยชน์

1.8.2 เพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน อันนำไปสู่การมีทักษะในการทำงาน ทักษะการจัดการเพื่อสามารถพึ่งพาตนเองและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

1.8.3 เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารและครูในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน ตลอดจนปรับปรุงวิธีการสอนของครูในกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ให้สอดคล้องกับธรรมชาติและความแตกต่างของผู้เรียน

1.8.4 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดหาสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของรายวิชา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และขอนำเสนอตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ

2.2 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

2.3 หลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

2.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.5 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเจตคติ

2.1.1 ความหมายของเจตคติ

เจตคติ เป็นคำศัพท์บัญญัติ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Attitude” ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า “Aptus” แปลว่า โน้มเอียง เหมาะสม (Allport, 1975) มีผู้ใช้คำอื่นในความหมายเดียวกัน เช่น ทัศนคติ หรือ เจตคติ (ธีรวุฒิ, 2549) โดยความหมายในภาษาไทยตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525 (2538) ให้ความหมายของคำว่า “เจตคติ” ว่าเป็นคำสมาสระหว่างคำว่า “เจตตะ” ซึ่งแปลว่า ความเห็น กับคำว่า “คติ” ซึ่งแปลว่าแบบอย่างหรือลักษณะ เมื่อรวมกันเข้าจึงแปลว่า ลักษณะของความเห็น ซึ่งหมายถึง ความรู้สึกส่วนตัวที่เห็นด้วยต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

เฮนนี่ Henry (1993) ได้ให้คำจำกัดความว่า เจตคติ หมายถึง ความมีใจโน้มเอียงอันเกิดจากการเรียนรู้ที่จะตอบสนองต่อวัตถุหรือระดับชั้นของวัตถุ ในลักษณะเห็นดีเห็นชอบหรือไม่ชอบอย่างหนึ่งอย่างสม่ำเสมอ

คาร์เตอร์ Carter (1959) ได้ให้คำจำกัดความว่า เจตคติ หมายถึง ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่เป็นการสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลหรือสิ่งใดๆ เจตคติเป็นแนวโน้มในการที่จะแสดงหรือมีปฏิกิริยาในทางบวกหรือในทางลบต่อสิ่งหนึ่ง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับค่านิยมของแต่ละบุคคลและประสบการณ์ทางสังคมที่ฝังรากลึกอยู่

โฮวาร์ด Howard (1974) ได้ให้คำจำกัดความว่า เจตคติ หมายถึง สภาวะความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาในทางสนับสนุน หรือต่อต้านบุคคล สถาบัน สถานการณ์ หรือแนวความคิด

ลูดอนและเดลล่า Loudon and Della (1993) ได้ให้คำจำกัดความว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อวัตถุอย่างใดอย่างหนึ่งว่ามีลักษณะอย่างไร มีความรู้สึกทางบวกหรือทางลบ (Positive or Negative) ชื่นชอบหรือไม่ชื่นชอบ (Favorable or Unfavorable) เห็นด้วยหรือคัดค้าน (Pro or Con) ซึ่งตามนิยามนี้ เป็นการมองเจตคติในแง่ความรู้สึก หรือปฏิกิริยาท่าทีที่มีต่อวัตถุ (Object)

แสงจันทร์ (2550) ได้ให้คำจำกัดความว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แล้วแสดงพฤติกรรมออกมาได้ทั้งในทางบวกและทางลบ ตามประสบการณ์ที่ได้รับในขณะนั้น

พัชรินทร์ (2551) ได้ให้คำจำกัดความว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความคิดเห็น ความโน้มเอียง ความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งแสดงออกมาให้เห็นได้ทั้งคำพูดและการกระทำที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งภายหลังจากที่ได้รับประสบการณ์

ชิน (2548) ได้ให้คำจำกัดความว่า เจตคติ หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก ของนักเรียนที่มีต่อการเรียน ทั้งในด้านเนื้อหาวิชา ครูผู้สอน และกิจกรรมต่างๆ ซึ่งส่งผลให้แสดงพฤติกรรมออกมา 2 ลักษณะ คือ

1. เจตคติในทางบวก หรือ เจตคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งนักเรียนจะแสดงออกมาในลักษณะของการชอบ ความพึงพอใจ เห็นด้วย สนใจในการเรียน มาเรียนอย่างสม่ำเสมอ ยอมรับในพฤติกรรมและความสามารถของครูผู้สอน เห็นคุณค่าของการศึกษา

2. เจตคติในทางลบ หรือเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน ซึ่งนักเรียนจะแสดงออกมาในลักษณะของการไม่ชอบ ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่สนใจในการเรียน ขาดเรียนบ่อยๆ ไม่ยอมรับในพฤติกรรมและความสามารถของครูผู้สอน ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

จากความหมายที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกและความคิดเห็นที่มีอยู่ภายในจิตใจของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแสดงออกมาให้เห็นได้ทั้งคำพูดและการกระทำสามารถเป็นไปได้ทั้งในทางบวกและทางลบตามประสบการณ์ที่ได้รับในขณะนั้น

2.1.2 ลักษณะของเจตคติ

เจตคติเป็นความรู้สึกที่ชี้บ่งบอกลักษณะทางจิตใจ อารมณ์ของบุคคล ซึ่งอาจเป็นลักษณะที่ไม่แสดงออกมาภายนอกให้บุคคลอื่นเห็นหรือเข้าใจก็ได้ ซึ่งมีลักษณะทั่วไปที่สำคัญ 4 ประการ ดังนี้ (ธีรวุฒิ, 2549)

2.1.2.1 เจตคติเป็นเรื่องของอารมณ์ (Feeling) อาจเปลี่ยนแปลงได้ตามเงื่อนไขหรือสถานการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคคลจะมีการกระทำที่เสแสร้ง โดยแสดงออกไม่ให้ตรงกับความรู้สึกของตนเมื่อเขารู้ตัวหรือรู้ว่ามีคนสังเกต

2.1.2.2 เจตคติเป็นเรื่องเฉพาะตัว (Typical) ความรู้สึกของบุคคลอาจเหมือนกันแต่รูปแบบการแสดงออกแตกต่างกันออกไป หรืออาจมีการแสดงออกที่เหมือนกันแต่ความรู้สึกต่างกัน

2.1.2.3 เจตคติมีทิศทาง (Direction) การแสดงออกของความรู้สึกสามารถแสดงออกได้ 2 ทิศทาง เช่น ทิศทางบวกเป็นทิศทางที่สังคมปรารถนา และทิศทางลบเป็นทิศทางที่สังคมไม่ปรารถนา ได้แก่ ซื่อสัตย์-คดโกง รัก-เกลียด ชอบ-ไม่ชอบ ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น

2.1.2.4 เจตคติต้องมีเป้าหมาย (Target) ความรู้สึกจะเกิดขึ้นลอยๆ ไม่ได้ เช่น รักพ่อแม่ ขยันเข้าชั้นเรียน ขี้เกียจทำการบ้าน เป็นต้น

จากการศึกษาลักษณะของเจตคติ อาจสรุปได้ว่า ลักษณะของเจตคติ เป็นเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกความคิดเห็นหรือพฤติกรรมที่มีต่อบุคคลหรือสถานการณ์ต่างๆ ที่อาจเปลี่ยนแปลงซึ่งมีผลมาจากประสบการณ์ สิ่งเร้า สิ่งแวดล้อม ฯลฯ และมีความเหมือนหรือต่างกันได้ของแต่ละบุคคลตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น สามารถเป็นไปได้ใน 2 ทิศทาง ได้แก่ ทิศทางบวก และทิศทางลบ

2.1.3 องค์ประกอบของเจตคติ

Freeman นักจิตวิทยาสังคม กล่าวว่า องค์ประกอบของเจตคติ แบ่งออกเป็น 3 ประการ คือ (สุชีรา, 2545)

2.1.3.1 ด้านสติปัญญา (Cognitive Component) เป็นเรื่องความรู้ของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นความรู้ต่อบุคคล วัตถุ หรือเหตุการณ์ต่างๆ ในทางดี-ไม่ดี บวก-ลบ

2.1.3.2 ด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นองค์ประกอบทางด้านอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งจะถูกเร้าจากด้านสติปัญญา เมื่อคนเรารู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว จะนำไปสู่การเกิดความรู้สึกในทางดี-ไม่ดี ถ้าเรารู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางที่ไม่ดี เราก็จะไม่ชอบหรือไม่พอใจในสิ่งนั้น

2.1.3.3 ด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในทางใดทางหนึ่ง เมื่อบุคคลมีความรู้ในสิ่งนั้นแล้ว และความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบจะเกิดตามมา

นักจิตวิทยาได้บรรยายองค์ประกอบของเจตคติ ออกมาในรูปแบบของแผนภาพผลปรากฏดังแสดงในภาพที่ 2.1

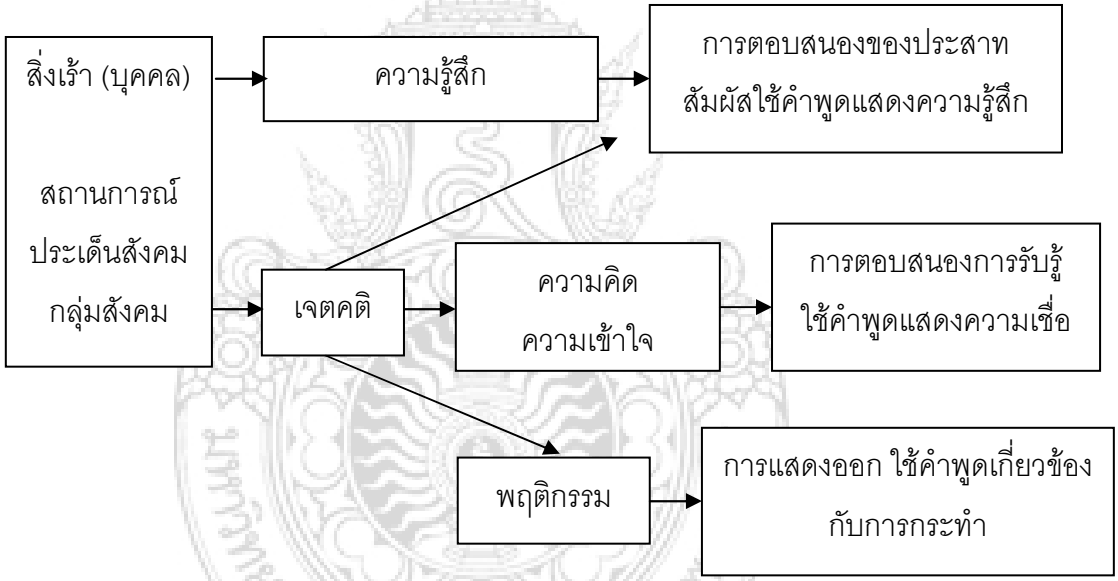

ภาพที่ 2.1 องค์ประกอบของเจตคติ

ซึ่งสอดคล้องกับ ณัฐสุดา (2541) ได้จำแนกองค์ประกอบของเจตคติเป็น 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้เชิงประเมินค่า (Cognitive Component) หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดว่าดีมีประโยชน์ หรือเลวมากน้อยเพียงใด จัดเป็นองค์ประกอบที่เป็นต้นกำเนิดของเจตคติของบุคคลต่อสิ่งต่างๆ ดังนั้น หากบุคคลมีความรู้เชิงประเมินค่าต่อสิ่งต่างๆ ไม่สมบูรณ์หรืออาจมีความรู้ที่ผิด จะทำให้เกิดอคติหรือความลำเอียงและอาจทำให้เกิดผลเสียหายต่อส่วนรวมได้

2. ความรู้สึกพอใจ (Affective Component) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ส่วนใหญ่แล้วความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง จะเกิดโดยอัตโนมัติและสอดคล้องกับความรู้เชิงประเมินค่าต่อสิ่งนั้นด้วย จัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของเจตคติ

3. ความพร้อมกระทำ (Action Tendency Component) หมายถึง การที่บุคคลมีความพร้อมที่จะช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริม ทำนุบำรุง สิ่งที่เขาชอบหรือพอใจ และพร้อมที่จะทำลายหรือเพิกเฉยต่อสิ่งที่เค้าไม่ชอบหรือไม่พอใจ องค์ประกอบนี้ยังคงอยู่ภายในจิตใจของบุคคลและยังไม่ปรากฏออกมาเป็นพฤติกรรม ความพร้อมกระทำจะปรากฏออกมาเป็นพฤติกรรมหรือไม่ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะอื่นๆ ของบุคคลและสถานการณ์

จากองค์ประกอบดังกล่าว จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบทั้งหมดนั้นมีความสัมพันธ์กันโดยที่องค์ประกอบด้านความรู้ และด้านความรู้สึกเป็นขั้นพื้นฐานและจะส่งผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา ซึ่งเป็นองค์ประกอบทางด้านพฤติกรรมนั่นเอง

2.1.4 วิธีการวัดเจตคติ

เนื่องจากเจตคติเป็นมโนภาพที่วัดได้ยาก เมื่อเทียบกับการวัดด้านอื่น นักจิตวิทยาและนักวัดผลได้พยายามหาวิธีการวัด และสร้างเครื่องมือที่มีคุณภาพที่จะกระตุ้นให้ได้มาซึ่งความรู้สึกที่แท้จริงของผู้ถูกวัด สามารถสรุปวิธีการวัดเจตคติ ได้ดังนี้ (ธีรวุฒิ, 2549)

2.1.4.1 การสัมภาษณ์ (Interview) เป็นวิธีที่ง่ายและตรงไปตรงมามากที่สุด การสัมภาษณ์ผู้สัมภาษณ์จะต้องเตรียมข้อรายการที่จะซักถามไว้อย่างดีข้อรายการนั้นต้องเขียนเน้นความรู้สึกที่สามารถวัดเจตคติให้ตรงเป้าหมาย

2.1.4.2 การสังเกต (Observation) เป็นวิธีการที่ใช้ตรวจสอบบุคคลอื่นโดยการเฝ้ามองและจดบันทึกพฤติกรรมของบุคคลอย่างมีแบบแผน

2.1.4.3 การรายงานตนเอง (Self - Report) วิธีนี้ต้องการให้ผู้ถูกสอบวัดแสดงความรู้สึกของตนเองตามสิ่งเร้าที่เขาได้สัมผัสนั่นคือสิ่งเร้าที่เป็นข้อคำถามให้ผู้ตอบแสดงความรู้สึกออกมาอย่างตรงไปตรงมา

2.1.4.4 เทคนิคจินตนาการ (Projective Techniques) วิธีนี้อาศัยสถานการณ์หลายอย่างไปเร้าผู้ตอบ เช่น ประโยคไม่สมบูรณ์ ภาพแปลกๆ เรื่องราวแปลกๆ เมื่อผู้ตอบเห็นสิ่งเหล่านี้จะจินตนาการออกมาแล้วนำมาตีความหมาย จากการตอบนั้นๆ พอจะรู้ได้ว่ามีเจตคติอย่างไร

2.1.4.5 การวัดทางสรีระภาพ (Physiological Measurement) การวัดด้านนี้อาศัยเครื่องมือไฟฟ้า แต่สร้างเฉพาะเพื่อจะวัดความรู้สึกอันจะทำให้พลังงานไฟฟ้าในร่างกายเปลี่ยนแปลง เช่น ถ้าดีใจเข็มจะชี้อย่างหนึ่ง เสียใจเข็มจะชี้อีกอย่างหนึ่ง ใช้หลักการเดียวกันกับเครื่องจับเท็จ

จากวิธีการวัดดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่ามีวิธีการต่างๆ มากมายที่ให้ได้มาซึ่งผลทางด้านความรู้สึกนึกคิดที่แท้จริงของผู้ถูกวัด

2.1.5 การสร้างมาตรวัดเจตคติแบบลิเคิอร์ท

การสร้างมาตรวัดเจตคติแบบลิเคิอร์ทประกอบด้วย 3 ส่วนที่สัมพันธ์กัน ดังนี้คือ การสร้างข้อคำถาม การให้คะแนนข้อคำถามและการคัดเลือกข้อคำถาม (สุชีรา, 2545)

การสร้างข้อคำถาม (Item construction) มีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

2.1.5.1 สร้างข้อคำถามเชิงความคิดเห็น ความเชื่อ ความรู้สึก ไม่ควรเป็นข้อคำถามที่เป็นข้อเท็จจริง

2.1.5.2 ใช้ข้อความที่ชัดเจน ถามตรงประเด็น และหลีกเลี่ยงข้อความที่มีความหมายกำกวม คำถามแต่ละข้อควรวัดประเด็นเดียว

2.1.5.3 ควรมีข้อคำถามทั้งทางบวก (Positive item) และทางลบ (Negative item) ในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน เนื่องจากมาตรวัดเจตคติที่มีคำตอบในแต่ละข้อเหมือนกันหมดนั้น เช่น มีคำตอบอยู่ในสเกลที่มีน้ำหนักลดหลั่นกันลงมาตามลำดับนั้นทำให้ง่ายต่อการแกล้งตอบเพื่อให้คำตอบไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง

2.1.5.4 ไม่ควรสร้างข้อความในรูปแบบถามความคิดที่เป็นกลางหรือรุนแรง เพราะจะทำให้ไม่ทราบความแปรปรวนในการวัด

2.1.5.5 กำหนดระดับ (Scale) ของการตอบสนองในแต่ละข้อความหรือตัวเลือกที่ให้ผู้ตอบเลือกตอบ

โดยสรุป การสร้างมาตรวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิอร์ท ผลปรากฏดังแสดงในภาพที่ 2.2 (วรรณ์ดี, 2544)

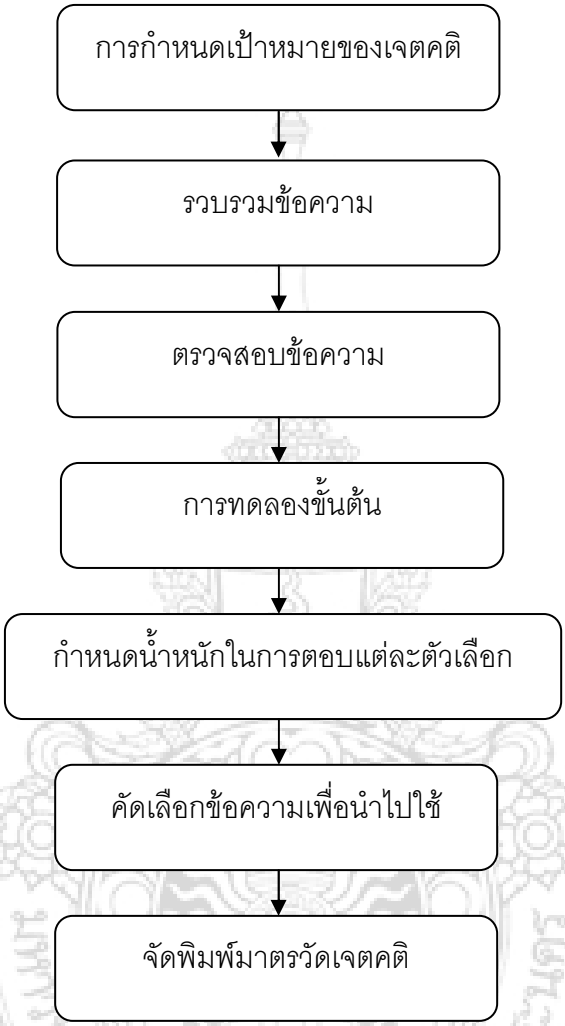

ภาพที่ 2.2 ขั้นตอนการสร้างมาตรวัดเจตคติตามวิธีของลิเคิอร์ท

2.2 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีโครงสร้างหลักสูตรยืดหยุ่น กำหนดจุดหมาย ซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในภาพรวม 12 ปี สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้แต่ละกลุ่ม มาตรฐานเรียนรู้ช่วงชั้น เป็นช่วงชั้นละ 3 ปี จัดเฉพาะส่วนที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองดีของชาติ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ ให้สถานศึกษาจัดทำสาระในรายละเอียดเป็นรายปีหรือรายภาค ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชน สังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณสมบัติอันพึงประสงค์ เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ รวมถึงจัดให้สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนแต่ละกลุ่มเป้าหมายด้วย (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544, 2544)

2.2.1 หลักการ

เพื่อให้การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นไปตามแนวนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศจึงกำหนดหลักการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้ดังนี้

2.2.1.1 เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติมุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2.2.1.2 เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

2.2.1.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ

2.2.1.4 เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้

2.2.1.5 เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

2.2.2 จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดจุดมุ่งหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังต่อไปนี้

2.2.2.1 เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์

2.2.2.2 มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า

2.2.2.3 มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์

2.2.2.4 มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะในการดำเนินชีวิต

2.2.2.5 รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี

2.2.2.6 มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค

2.2.2.7 เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.2.2.8 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

2.2.3 **โครงสร้าง**

เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามหลักการ จุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ให้สถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องมีแนวปฏิบัติในการจัดหลักสูตรสถานศึกษาจึงได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

2.2.3.1 ระดับช่วงชั้น

กำหนดหลักสูตรเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน ดังนี้

2.2.3.1.1 ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

2.2.3.1.2 ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

2.2.3.1.3 ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

2.2.3.1.4 ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

2.2.3.2 สาระการเรียนรู้

กำหนดสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะ หรือกระบวนการการเรียนรู้และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียนเป็น 8 กลุ่ม ดังนี้

2.2.3.2.1 ภาษาไทย

2.2.3.2.2 คณิตศาสตร์

2.2.3.2.3 วิทยาศาสตร์

2.2.3.2.4 สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

2.2.3.2.5 สุขศึกษาและพลศึกษา

2.2.3.2.6 ศิลปะ

2.2.3.2.7 การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.2.3.2.8 ภาษาต่างประเทศ

สาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มนี้เป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยอาจจัดเป็น 2 กลุ่มคือ

กลุ่มแรก ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานการคิดและเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤตของชาติ

กลุ่มที่สอง ประกอบด้วย สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็นในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทุกคนเท่านั้น สำหรับส่วนที่ตอบสนองความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียนแต่ละคนนั้น สถานศึกษาสามารถกำหนดเพิ่มขึ้นได้ ให้สอดคล้องและสนองตอบศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

2.2.3.3 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

เป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมจากกิจกรรมที่ได้จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม การเข้าร่วมและปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขกับกิจกรรมที่เลือกด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจอย่างแท้จริง การพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์

ให้ครบทุกด้าน ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยอาจจัดเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสนองนโยบายในการสร้างเยาวชนของชาติให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีคุณภาพเพื่อพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม ซึ่งสถานศึกษาจะต้องดำเนินการอย่างมีเป้าหมาย มีรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

2.2.3.3.1 กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนาศักยภาพของตน เสริมสร้างทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงพหุปัญญา และการสร้างสัมพันธภาพที่ดี ซึ่งผู้สอนทุกคนต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาต่อและการพัฒนาตนเองสู่โลกอาชีพและการมีงานทำ

2.2.3.3.2 กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองอย่างครบวงจรตั้งแต่ศึกษา วิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน โดยเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด และผู้บำเพ็ญประโยชน์

2.2.4 มาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม ที่เป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของแต่ละกลุ่ม เพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งกำหนดเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.2.4.1 มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน

เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2.4.2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนเรียนจบในแต่ละช่วงชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6

มาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้เฉพาะมาตรฐานการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทุกคนเท่านั้น สำหรับมาตรฐานการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ตลอดจนมาตรฐานการ

เรียนรู้ที่เข้มขึ้นตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ให้สถานศึกษาพัฒนาเพิ่มเติมได้

2.2.5 **เวลาเรียน**

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเวลาในการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 แสดงเวลาเรียนตามโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ช่วงชั้น	**ประถมศึกษา**		**มัธยมศึกษา**	
	ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3)	**ช่วงชั้นที่** 2 (ป.4-6)	**ช่วงชั้นที่** 3 (ม.1-3)	**ช่วงชั้นที่** 4 (ม.4-6)
	การศึกษาภาคบังคับ			
	การศึกษาขั้นพื้นฐาน			
กลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม				
ภาษาไทย	●	●	●	●
คณิตศาสตร์	●	●	●	●
วิทยาศาสตร์	●	●	●	●
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	●	●	●	●
สุขศึกษาและพลศึกษา	■	■	■	■
ศิลปะ	■	■	■	■
การงานอาชีพและเทคโนโลยี	■	■	■	■
ภาษาต่างประเทศ	■	■	■	■
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	▲	▲	▲	▲
เวลาเรียน	ประมาณปีละ 800-1,000 ชม.	ประมาณปีละ 800-1,000 ชม.	ประมาณปีละ 1,000-1,200 ชม.	ประมาณปีละ 1,200 ชม.

หมายเหตุ

● สาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักเพื่อสร้างพื้นฐานการคิด การเรียนรู้ และการแก้ปัญหา

■ สาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ และศักยภาพพื้นฐานในการคิดและการทำงาน

▲ กิจกรรมที่เสริมสร้างการเรียนรู้นอกจากสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และการพัฒนาคนตามศักยภาพทั้งนี้สถานศึกษาอาจจัดเวลาเรียนและกลุ่มสาระต่างๆ ได้ตามสภาพกลุ่มเป้าหมาย

สรุปได้ว่า หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลักสูตรแกนกลางสำหรับสถานศึกษาที่ใช้ในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีพื้นฐานการคิด การแก้ปัญหา และมีศักยภาพในการทำงาน

2.3 หลักสูตรสถานศึกษา พุทธศักราช 2544 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ใช้หลักการและจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (หลักสูตรโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม), 2550) ในการจัดหลักสูตรของโรงเรียน เพื่อสนองตอบนโยบายของหลักสูตร และผลิตเยาวชนที่มีคุณภาพออกสู่สังคม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.3.1 หลักการ

2.3.1.1 เป็นการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล

2.3.1.2 เป็นการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

2.3.1.3 ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด สามารถพัฒนาตามธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ

2.3.1.4 เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้

2.3.1.5 เป็นหลักสูตรที่จัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

2.3.2 จุดมุ่งหมาย

2.3.2.1 เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยในตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันพึงประสงค์

2.3.2.2 มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้า

2.3.2.3 มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์

2.3.2.4 มีทักษะและกระบวนการ โดยเฉพาะทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิด การสร้างปัญญา และทักษะในการดำเนินชีวิต

2.3.2.5 รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพและบุคลิกภาพที่ดี

2.3.2.6 มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค

2.3.2.7 เข้าใจในประวัติศาสตร์ของชาติไทย ภูมิใจในความเป็นไทย เป็นพลเมืองดี ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.3.2.8 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษาไทย ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาสิ่งแวดล้อม

2.3.2.9 รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามให้สังคม

นอกจากนั้นโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ยังจัดหลักสูตรโดยยึดปรัชญาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่กำหนดว่า สิกฺขา วิรุฬฺหิ สมฺปตฺตา ซึ่งมีความหมายว่า การศึกษา คือ ความเจริญงอกงาม (EDUCATION IS GROWTH)

โรงเรียนจึงกำหนดปณิธานว่า โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาโรงเรียนให้เป็นต้นแบบด้านการจัดการเรียนการสอน สามารถสาธิต ทดลอง วิจัยและเผยแพร่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพ สามารถผลิตและพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนเก่ง มีวินัยเพียบพร้อมด้วยคุณธรรม มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ส่งเสริมและอนุรักษ์ความเป็นไทย อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

โรงเรียนกำหนดภาพความสำเร็จที่คาดหวังให้สอดคล้องกับหลักการ จุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรัชญา ปณิธานของโรงเรียนว่า โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เป็นหน่วยงานที่มีระบบการบริหารที่สามารถดำเนินการได้โดยอิสระและสามารถจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างมีคุณภาพ โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ทดลอง สาธิตและเผยแพร่องค์ความรู้ทางการศึกษาให้สถาบันการศึกษาอื่นๆ เป็นหน่วยงานที่มีความพร้อมทั้งสถานที่ อุปกรณ์และบุคลากรผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอน พร้อมที่จะสนับสนุนส่งเสริมการฝึกสอน/ฝึกงานของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ระดับต่างๆ โรงเรียนสาธิตฯ เป็นสถานที่มุ่งผลิตและพัฒนาเยาวชนให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ มีสติปัญญาและความรู้ สามารถ

ตัดสินใจแก้ปัญหาได้ดี มีศักยภาพที่จะพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น สามารถใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและชำนาญ มีทักษะการจัดการและรู้จักเสาะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีทักษะการสื่อสาร ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี มีคุณธรรม จริยธรรม ส่งเสริมวัฒนธรรมอนุรักษ์ความเป็นไทยเพื่อการดำรงชีวิตและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โรงเรียนกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนไว้ว่า “รอบรู้วิชาการ ชำนาญเทคโนโลยี มีวินัยและคุณธรรม เป็นแกนนำสังคม”

2.3.3 วัตถุประสงค์ของโรงเรียน 5 ประการ

เพื่อให้โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) สามารถดำเนินงานให้เป็นให้เป็นไปตามปรัชญา ปณิธานของโรงเรียนและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 โรงเรียนจึงกำหนดวัตถุประสงค์ ดังนี้

2.3.3.1 เพื่อเป็นต้นแบบของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพ

2.3.3.2 ผลิตและพัฒนาเยาวชนให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาได้มีทักษะการจัดการ และมีทักษะการสื่อสาร สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้โดยใช้กระบวนการกลุ่ม

2.3.3.3 ส่งเสริมสนับสนุนการฝึกสอน/ฝึกงานของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ระดับต่างๆ

2.3.3.4 ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและเผยแพร่องค์ความรู้ทางการศึกษาให้กับสถาบันการศึกษาอื่นๆ

2.3.3.5 ส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมความเป็นไทย

2.3.4 นโยบายการจัดการศึกษาของโรงเรียน

โรงเรียนกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้

2.3.4.1 นโยบายด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โรงเรียนให้โอกาสเยาวชนที่มีความสามารถด้านต่างๆ เข้าศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ภายใต้กฎเกณฑ์และกติกาของโรงเรียนอย่างเสมอภาคและโปร่งใส

2.3.4.2 นโยบายด้านการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน

โรงเรียนสนับสนุนและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญด้วยการสร้างบรรยากาศในการเรียนอย่างมีความสุขและแทรกคุณธรรมจริยธรรมเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์

2.3.4.3 นโยบายด้านการศึกษาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

โรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการปฏิบัติ การประดิษฐ์คิดค้น ผสมผสานกับการสร้างจิตสำนึกในการประหยัดพลังงาน อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการสื่อสาร

2.3.4.4 นโยบายด้านการพัฒนาภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร

โรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสาร

2.3.4.5 นโยบายด้านการศึกษาเพื่ออาชีพ

โรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนรู้ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อวิชาอาชีพสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน โดยได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน

2.3.4.6 นโยบายด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาประชาธิปไตย

โรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรม การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อให้เกิดลักษณะนิสัยและมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในสังคมประชาธิปไตย

2.3.4.7 นโยบายด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพและพลานามัย

โรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมพัฒนาสุขภาพและพลานามัย

2.3.4.8 นโยบายด้านการศึกษาเพื่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย

โรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับภาษา ศิลปะ เพื่อเสริมสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย

2.3.4.9 นโยบายด้านการศึกษาเพื่อพัฒนาสังคม

โรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมพัฒนาและเสริมสร้างจิตสำนึกเพื่อสังคม

2.3.4.10 นโยบายด้านการจัดการบริหารและการจัดการศึกษา

โรงเรียนพัฒนาการบริหารและการจัดการศึกษาให้มีความคล่องตัวมีเป้าหมายที่ชัดเจน โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศที่ครบถ้วนถูกต้อง ตรงกับความต้องการและทันต่อการใช้

2.3.4.11 นโยบายด้านการพัฒนาอาจารย์และบุคลากร

โรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนอาจารย์และบุคลากรให้พัฒนาความรู้เพิ่มประสิทธิภาพการสอนและการทำงานการสร้างผลงานวิชาการเพื่อเพิ่มพูนศักยภาพทางด้านวิชาชีพ

2.3.4.12 นโยบายด้านการพัฒนาการศึกษาและการวิจัย

โรงเรียนส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรศึกษา ค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาการสอนหรือพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา และพัฒนางานอย่างต่อเนื่อง

2.3.4.13 นโยบายด้านการประกันคุณภาพทางการศึกษา

โรงเรียนมีมาตรฐานการศึกษา มีระบบการประกันคุณภาพที่ตรวจสอบได้

2.3.5 มาตรฐานการศึกษา

เพื่อให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนมีคุณภาพตามหลักการ จุดหมายการศึกษา ปรัชญา ปณิธาน ภาพความสำเร็จที่คาดหวัง วัตถุประสงค์และนโยบายดังกล่าวข้างต้น โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จึงกำหนดมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียน ดังนี้

2.3.5.1 มาตรฐานด้านกระบวนการเป็นการกำหนดคุณภาพด้านกระบวนการ 11 ประการ คือ

2.3.5.1.1 จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ได้คุณภาพและคุณภาพของนักเรียนเป็นที่ยอมรับของสังคม

2.3.5.1.2 ให้ความเสมอภาคแก่เยาวชนที่มีความสามารถด้านต่างๆ ในการเข้าศึกษาและมีระบบการจัดการชั้นเรียนแบบผสมผสานความสามารถของนักเรียนอย่างสมดุล

2.3.5.1.3 จัดให้มีกิจกรรมที่แสดงความเป็นประชาธิปไตยทั้งในระบบการเรียนการสอนและระบบการบริหารบุคลากร

2.3.5.1.4 มีการวางแผนอย่างมีระบบ มีระบบการจัดเก็บข้อมูลข่าวสาร มีระบบสารสนเทศและผลการดำเนินงานในภาพรวมที่ชัดเจนถูกต้องและทันสมัย

2.3.5.1.5 มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ปัญหาและพัฒนาด้านต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

2.3.5.1.6 มีระบบการคัดเลือกอาจารย์ บุคลากรที่ดีและสามารถพัฒนาอาจารย์บุคลากรให้ปฏิบัติงานอย่างเหมาะสมกับวิชาชีพของตน

2.3.5.1.7 มีระบบการประชาสัมพันธ์ที่ดีและเหมาะสม สามารถสร้างความเข้าใจให้กับบุคลากร อาจารย์ ผู้ปกครองและประชาชนทั่วไป

2.3.5.1.8 เป็นศูนย์กลางการให้บริการและให้ความร่วมมือในการเผยแพร่ข่าวสาร ผลงาน วิชาการ ผลงานวิจัย และผลงานนวัตกรรมใหม่ๆ ทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยให้แก่ชุมชนหรือหน่วยงานที่สนใจ

2.3.5.1.9 มีการนำเสนอผลงานและเผยแพร่วิธีการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมในเอกสารวิชาการ นำเสนอผลงานต่อผู้เยี่ยมชมจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

2.3.5.1.10 จัดการประชุมสัมมนาให้กับหน่วยงานภายนอก

2.3.5.1.11 มีระบบการจัดการสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน การทำงานของอาจารย์ บุคลากร พร้อมทั้งส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของนักเรียน

2.3.5.2 มาตรฐานด้านผู้เรียน เป็นการกำหนดคุณภาพด้านผู้เรียน 12 ประการ คือ

2.3.5.2.1 นักเรียนมีทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ แก้ปัญหาและจัดการอย่างเป็นระบบ รู้วิธีการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อและแหล่งการศึกษาต่างๆ

2.3.5.2.2 นักเรียนมีความรู้และมีทักษะพื้นฐานด้านคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเพียงพอต่อการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองหรือศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งรู้จักเลือกใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสมและตระหนักถึงความสำคัญของการรักษาธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3.5.2.3 นักเรียนมีความรู้และมีทักษะการติดต่อสื่อสารโดยสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง ใช้ภาษาอังกฤษในระดับสื่อสารได้และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงานได้

2.3.5.2.4 นักเรียนมีวิสัยทัศน์ที่เกิดจากการเรียนรู้ตามความสนใจและความถนัด รับรู้ข่าวสารข้อมูลของอาชีพต่างๆ อย่างกว้างขวางต่อเนื่องและทันสมัย นักเรียนมีความรู้ มีทักษะพื้นฐานด้านวิชาอาชีพอย่างเพียงพอ สามารถศึกษาต่อและพัฒนาทักษะเพิ่มเติมได้

2.3.5.2.5 นักเรียนมีทักษะด้านกีฬา นันทนาการและการรักษาสุขอนามัยที่ทันสมัยต่อเนื่องสม่ำเสมอ

2.3.5.2.6 นักเรียนมีความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ นาฏศิลป์และดนตรีอย่างอิสระ สำหรับนักเรียนที่มีผลงานอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐานจะได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องตามศักยภาพของนักเรียน

2.3.5.2.7 นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์แสดงออกถึงวัฒนธรรมอันดีงามของไทย มีวินัย รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทนและใฝ่หาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ

2.3.5.2.8 นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก อุทิศเวลาเพื่อช่วยเหลือและพัฒนาสังคมในโอกาสต่างๆ

2.3.5.2.9 นักเรียนมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีทักษะทางสังคม สามารถอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข

2.3.5.2.10 นักเรียนแสดงพฤติกรรมประชาธิปไตยอย่างเป็นปกติวิสัยบนพื้นฐานของการเคารพสิทธิซึ่งกันและกันตามระบอบประชาธิปไตย

2.3.5.2.11 นักเรียนไม่พัวพันการพนัน สิ่งเสพย์ติดและสิ่งมอมเมา

2.3.5.2.12 นักเรียนนำภูมิปัญญาไทยมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม

2.3.5.3 มาตรฐานด้านปัจจัย เป็นการกำหนดคุณภาพด้านปัจจัย 7 ประการ คือ

2.3.5.3.1 อาจารย์และบุคลากรได้รับการพัฒนาด้านความรู้ ทักษะความสามารถด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่อง

2.3.5.3.2 อาจารย์และบุคลากรใช้นวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนและการทำงาน มีผลงานวิชาการ มีการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาและเผยแพร่ผ่านสื่อต่างๆ

2.3.5.3.3 อาจารย์และบุคลากรมีความรู้ มีทักษะ มีความสามารถในการจัดการและพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ

2.3.5.3.4 ผู้บริหารมีความเป็นผู้นำและมีคุณธรรม

2.3.5.3.5 ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา

2.3.5.3.6 โรงเรียนมีหลักสูตรที่เหมาะสมกับนักเรียนและท้องถิ่น

2.3.5.3.7 อาคารสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ได้ใช้หลักการและจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และยึดตามปรัชญาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อตอบสนองแนวนโยบายของสถานศึกษา มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาโรงเรียนให้เป็นต้นแบบด้านการจัดการเรียนการสอน สามารถสาธิต ทดลอง วิจัยและเผยแพร่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างมีคุณภาพ

สามารถผลิตและพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนเก่ง มีวินัยเพียบพร้อมด้วยคุณธรรม มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม ส่งเสริมและอนุรักษ์ความเป็นไทย อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.4 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

สาระการเรียนรู้กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ประกอบด้วย 6 งานคือ งานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ งานธุรกิจ และงานคอมพิวเตอร์ ซึ่งทั้ง 6 งาน ได้กำหนดจุดมุ่งหมายการจัดการเรียนการสอน ดังนี้ (หลักสูตรโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม), 2550)

2.4.1 จุดหมาย

2.4.1.1 ให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำรงชีวิตประจำวัน

2.4.1.2 วิเคราะห์และวางแผนงานอย่างเป็นขั้นตอนอย่างมีระบบของการทำงานในชีวิตประจำวัน

2.4.1.3 แสวงหาความรู้ สามารถแก้ปัญหาในการทำงานและปรับปรุงเพื่อพัฒนาคุณภาพงาน

2.4.1.4 นำความรู้ทางเทคโนโลยีมาปฏิบัติงานโดยใช้พลังงานและทรัพยากรธรรมชาติอย่างประหยัดและถูกต้องตามกระบวนการ

2.4.1.5 ค้นพบความสามารถ ฝึกทักษะตนเอง เพื่อนำไปเป็นพื้นฐานของการประกอบอาชีพ

2.4.1.6 มีนิสัยรักการทำงาน ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม สามารถพึ่งตนเองได้

2.4.1.7 มีประสิทธิภาพในการผลิตและการบริโภค มีค่านิยมเป็นผู้ผลิตมากกว่าเป็นผู้บริโภค

2.4.1.8 ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการปฏิบัติงานได้

2.4.1.9 มีทักษะพื้นฐานทางด้านวิชาอาชีพเพียงพอสามารถศึกษาต่อและพัฒนาทักษะเพิ่มเติมได้

2.4.2 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน

2.4.2.1 เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย ซื่อสัตย์ ขยัน อดทน

2.4.2.2 เป็นผู้มีความสุภาพ เรียบร้อย อ่อนโยน มีคุณธรรมและจริยธรรม

2.4.2.3 เป็นผู้มีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน ทำงานร่วมกับหมู่คณะอย่างมีความสุข

2.4.2.4 มีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิดวิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์

2.4.2.5 เป็นผู้รักการทำงาน มีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน ทำงานร่วมกับหมู่คณะได้ดี

2.4.3 โครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วย 3 โครงสร้าง

2.4.3.1 โครงสร้างสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี 18 รายวิชา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี รายวิชาที่จัดให้นักเรียนทุกคนเรียนเพื่อให้มีความรู้ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

2.4.3.2 โครงสร้างสาระการเรียนรู้กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีเพิ่มเติมร่วม เป็นรายวิชาที่กำหนดให้นักเรียนทุกคนเรียนเพื่อส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนโดยมุ่งเน้นที่วิถีไทยในกลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มการงานอาชีพ 4 รายวิชา

2.4.3.3 โครงสร้างสาระการเรียนรู้กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีเพิ่มเติมเลือกเป็นรายวิชาที่จัดให้นักเรียนเลือกเรียนตามความถนัดและตามความสนใจของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 8 รายวิชา ช่วงชั้นที่ 4 จำนวน 41 รายวิชา จัดให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 แผนการเรียนศิลป์-ภาษา แผนการเรียนศิลป์-คณิต แผนการเรียนศิลป์-คอมพิวเตอร์ และแผนการเรียนศิลป์-คหกรรม เลือกเรียนโดยแบ่งเป็น 3 สาขาวิชา

2.4.3.3.1 สาขาวิชาอาหารและการจัดการ	18	รายวิชา
2.4.3.3.2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์	18	รายวิชา
2.4.3.3.3 สาขางานช่าง งานบริการ และงานเกษตร	5	รายวิชา

2.4.4 โครงสร้างสาระการเรียนรู้กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีพื้นฐาน

2.4.4.1 ช่วงชั้นที่ 3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	ง 31101	การงานอาชีพ	2 คาบ/สัปดาห์/ปี	1	หน่วยการเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	ง 32101	การงานอาชีพ	2 คาบ/สัปดาห์/ปี	1	หน่วยการเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	ง 33101	การงานอาชีพ	2 คาบ/สัปดาห์/ปี	1	หน่วยการเรียน

2.4.4.2 ช่วงชั้นที่ 4

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	ง 41101	การงานอาชีพ	2 คาบ/สัปดาห์/ปี	1	หน่วยการเรียน
	ง 41103	การงานอาชีพ	2 คาบ/สัปดาห์/ปี	1	หน่วยการเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	ง 42101	การงานอาชีพ	2 คาบ/สัปดาห์/ปี	1	หน่วยการเรียน
	ง 42103	การงานอาชีพ	2 คาบ/สัปดาห์/ปี	1	หน่วยการเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	ง 43101	การงานอาชีพ	2 คาบ/สัปดาห์/ปี	1	หน่วยการเรียน
	ง 43103	การงานอาชีพ	2 คาบ/สัปดาห์/ปี	1	หน่วยการเรียน

2.4.5 รายละเอียดของรายวิชากลุ่มสาระการเรียนรู้กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีพื้นฐาน

2.4.5.1 ช่วงชั้นที่ 3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ง 31101 การงานอาชีพ (Professional Activities) 2 คาบ/สัปดาห์/ปี 1 หน่วยการเรียน

คำอธิบายรายวิชา

ฝึกทักษะกระบวนการทำงาน การจัดการเกี่ยวกับงานบ้าน งานประดิษฐ์ งานช่างและงานเกษตร ให้มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างประหยัดและรู้คุณค่า

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ง 32101 การงานอาชีพ (Professional Activities) 2 คาบ/สัปดาห์/ปี 1 หน่วยการเรียน

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษางานบ้าน งานประดิษฐ์ งานช่างและงานเกษตร รู้จักเลือกใช้อุปกรณ์ บำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ที่นำมาปฏิบัติงาน สร้างสรรค์ชิ้นงานได้ ทำงานด้วยความรับผิดชอบ ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน ใช้พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการทำงานอย่างคุ้มค่า

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ง 33101 การงานอาชีพ (Professional Activities) 2 คาบ/สัปดาห์/ปี 1 หน่วยการเรียน

คำอธิบายรายวิชา

สามารถพัฒนางาน ประเมิน ปรับปรุงงานให้ดีขึ้น เลือกใช้ ซ่อมแซม ดัดแปลง เก็บบำรุงรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ที่ใช้ปฏิบัติงานได้ถูกต้อง เสนอแนวคิดใหม่ในการสร้างสรรค์ชิ้นงานด้วยความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ อดทน ใช้พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมในการทำงานอย่างคุ้มค่าและถูกวิธี

2.4.5.2 ช่วงชั้นที่ 4

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ง 41101 การงานอาชีพ (Professional Activities) 2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน 1 หน่วยการเรียน

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์และงานธุรกิจ โดยเน้นกระบวนการทำงาน การจัดการ การทำงานกลุ่มแบบผสมผสาน

ง 41103 การงานอาชีพ (Professional Activities) 2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน 1 หน่วยการเรียน

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในการดำรงชีวิตด้วยความรับผิดชอบ รักการทำงาน มีเจตคติที่ดีต่อการแก้ปัญหาในการสร้างงานตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงาน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ง 42101 การงานอาชีพ (Professional Activities) 2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน 1 หน่วยการเรียน

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษา ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์และงานธุรกิจ ศึกษาความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์และใช้ความรู้ทางเทคโนโลยีในการออกแบบและนำเสนองาน

ง 42103 การงานอาชีพ (Professional Activities) 2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน 1 หน่วยการเรียน

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์และงานธุรกิจ รู้จักวิเคราะห์ระบบงานด้วยความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา รู้จักใช้เทคโนโลยีในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดด้วยจิตสำนึกที่ดี

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ง 43101 การงานอาชีพ (Professional Activities) 2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน 1 หน่วยการเรียน

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์และงานธุรกิจ สามารถวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหา สร้างทางเลือกที่หลากหลายในการแก้ปัญหา ประเมินทางเลือก ตัดสินเลือกทางเลือกที่เหมาะสมและแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

ง 43103 การงานอาชีพ (Professional Activities) 2 คาบ/สัปดาห์/ภาคเรียน 1 หน่วยการเรียน

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นเกี่ยวกับงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ โดยใช้กลยุทธ์ในการทำงานอย่างเป็นระบบ เห็นคุณค่าของการประกอบอาชีพธุรกิจ

2.4.6 ความสำคัญ ธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานอาชีพและเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสม คุ้มค่า และมีคุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ มีนิสัยรักการทำงาน เห็นคุณค่าและเจตคติที่ดีต่องาน ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน ได้แก่ ความขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด และอดทน อันจะนำไปสู่การให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเอง และพึ่งตนเองได้ตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ร่วมมือและแข่งขันในระดับสากลในบริบทของสังคมไทย

2.4.7 วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นสาระการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการทำงานและการจัดการอย่างเป็นระบบ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการออกแบบงานและการทำงานอย่างมีกลยุทธ์ โดยใช้กระบวนการเทคโนโลยี และเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนนำเทคโนโลยีมาและประยุกต์ใช้ในการทำงาน รวมทั้งการสร้าง พัฒนาผลิตภัณฑ์ หรือวิธีการใหม่ เน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงานอย่างประหยัดและคุ้มค่า เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ดังกล่าว กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี จึงกำหนดการเรียนรู้ที่ยึดกระบวนการจัดการและการแก้ปัญหาเป็นสำคัญ บนพื้นฐานของการใช้หลักการและทฤษฎีเป็นหลักในการทำงานและการแก้ปัญหา งานที่นำมาฝึกฝนเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระนั้น เป็นงานเพื่อการดำรงชีวิตในครอบครัวและสังคม และงานเพื่อการประกอบอาชีพ ซึ่งงานทั้ง 2 ประเภทนี้ เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกฝนและปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีแล้ว ผู้เรียนจะได้รับการปลูกฝังและพัฒนาให้มีคุณภาพและคุณธรรม การเรียนรู้จากการทำงานและการแก้ปัญหาของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี จึงเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการบูรณาการความรู้ ทักษะ และความดีที่หล่อหลอมรวมกันจนก่อเกิดเป็นคุณลักษณะของผู้เรียนทั้งด้านคุณภาพและคุณธรรมตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนด

2.4.8 คุณภาพของผู้เรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มุ่งพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม เพื่อให้เป็นคนดี มีความรู้ ความสามารถ โดยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

2.4.8.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำรงชีวิตและครอบครัว การอาชีพ การออกแบบและเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

2.4.8.2 มีทักษะในการทำงาน การประกอบอาชีพ การจัดการ การแสวงหาความรู้ เลือกใช้เทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน สามารถทำงานอย่างมีกลยุทธ์ สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่

2.4.8.3 มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ขยัน อดทน รักการทำงาน ประหยัด อดออม ตรงต่อเวลา เอื้อเฟื้อ เสียสละและมีวินัยในการทำงาน เห็นคุณค่าความสำคัญของงานและอาชีพสุจริต ตระหนักถึงความสำคัญของสารสนเทศ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงาน เมื่อจบช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ผู้เรียนต้องมีความสามารถ ดังต่อไปนี้

2.4.9 ช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

มีทักษะการทำงานอาชีพสุจริต มีทักษะการจัดการ ทำงานอย่างเป็นระบบและมีกลยุทธ์ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เห็นคุณค่าของงานอาชีพสุจริต เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ เลือกใช้และประยุกต์เทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศได้เหมาะสมถูกต้องและมีคุณธรรม สามารถคิดออกแบบ สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ๆ ในการทำงาน ทำงานด้วยความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม มุ่งมั่น อดทน เอื้อเฟื้อ เสียสละ ใช้พลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและถูกวิธี

2.4.10 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

สาระที่เป็นความรู้ของกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ประกอบด้วย

2.4.10.1 สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

2.4.10.2 สาระที่ 2 การอาชีพ

2.4.10.3 สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี

2.4.10.4 สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.4.10.5 สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

2.4.10.1 สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว เป็นสาระที่เกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวันทั้งในระดับครอบครัว ชุมชนและสังคมที่ว่าด้วยงานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ

2.4.10.1.1 งานบ้าน

เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยบ้านและชีวิตความเป็นอยู่ในบ้าน ผ้าและเครื่องแต่งกาย อาหารและโภชนาการ โดยเน้นการปลูกฝังลักษณะนิสัยการทำงาน ทักษะ กระบวนการทำงาน การแก้ปัญหาในการทำงาน มีความรับผิดชอบ สะอาด มีระเบียบ ประหยัด อดออม อนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

2.4.10.1.2 งานเกษตร

เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานในชีวิตประจำวัน ซึ่งประกอบด้วย การปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์ตามกระบวนการผลิตและการจัดการผลผลิต มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเพิ่มผลผลิต ปลูกฝังความรับผิดชอบ ขยัน อดทน การอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

2.4.10.1.3 งานช่าง

เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานตามกระบวนการของงานช่าง ซึ่งประกอบด้วย การบำรุงรักษา การติดตั้ง/ประกอบ การซ่อมและการผลิตเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน

2.4.10.1.4 งานประดิษฐ์

เป็นงานที่เกี่ยวกับการทำงานด้านการประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ที่เน้นความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นความประณีตสวยงามตามกระบวนการงานประดิษฐ์และเทคโนโลยีและเน้นการอนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยตามภูมิปัญญาท้องถิ่นและสากล

2.4.10.1.5 งานธุรกิจ

เป็นงานที่เกี่ยวกับการจัดการด้านเศรษฐกิจของครอบครัว การเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด

2.4.10.2 สาระที่ 2 การอาชีพ เป็นสาระที่เกี่ยวข้องกับหลักการ คุณค่า ประโยชน์ของการประกอบอาชีพสุจริต ตลอดจนการเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ

2.4.10.3 สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี เป็นสาระที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถของมนุษย์ในการแก้ปัญหา และสนองความต้องการของมนุษย์อย่างสร้างสรรค์ โดยนำความรู้มาใช้กับกระบวนการเทคโนโลยี สร้างและใช้สิ่งของ เครื่องใช้วิธีการ และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำรงชีวิต

2.4.10.4 สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นสาระที่เกี่ยวกับกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร การค้นหาความรู้ การสืบค้น การใช้ข้อมูลและสารสนเทศ การแก้ปัญหาหรือสร้างงาน คุณค่าและผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.4.10.5 สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ เป็นสาระที่เกี่ยวกับการนำเทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการทำงานที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตและครอบครัว และการอาชีพ

2.4.11 มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

2.4.11.1 สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน ง 1.1 เข้าใจ มีความคิดสร้างสรรค์ ทักษะ คุณธรรม จิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมในการทำงาน เพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับ งานบ้าน งานเกษตร งานช่าง งานประดิษฐ์ และงานธุรกิจ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. เข้าใจความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ หลักการ วิธีการ ขั้นตอน กระบวนการทำงาน การจัดการ สามารถทำงาน ประเมิน ปรับปรุงและพัฒนางาน

2. เลือกใช้ ซ่อมแซม ดัดแปลง เก็บ บำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้

3. สร้างแนวคิดใหม่ๆ ในการทำงาน

4. ทำงานด้วยความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม

5. ใช้พลังงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในการทำงานอย่างคุ้มค่าและถูกวิธี

มาตรฐาน ง 1.2 มีทักษะ กระบวนการทำงาน การจัดการ การทำงานเป็นกลุ่ม การแสวงหาความรู้ สามารถแก้ปัญหาในการทำงาน รักการทำงาน และเจตคติที่ดีต่องาน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. สามารถวิเคราะห์งาน วางแผนการดำเนินงาน ปฏิบัติงานตามแผนประเมิน ปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงาน

2. สามารถทำงานในฐานะผู้นำ/สมาชิกกลุ่มและใช้วิธีการต่างๆ ในการสร้างสัมพันธภาพและความเข้มแข็งของกลุ่ม

3. สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ เลือกสรร และประยุกต์ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานจากแหล่งความรู้ต่างๆ

4. สามารถวิเคราะห์ปัญหา สาเหตุของปัญหา สร้างทางเลือกที่หลากหลายในการแก้ปัญหา ประเมินทางเลือก ตัดสินใจเลือกทางที่เหมาะสม และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

5. มีความมุ่งมั่นทำงานจนสำเร็จ มีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำงาน ทำงานอย่างมีความสุข และมีกิจนิสัยในการทำงานด้วยความประณีต รอบคอบ ปลอดภัย และสะอาด

2.4.11.2 สาระที่ 2 การอาชีพ

มาตรฐาน ง 2.1 เข้าใจ มีทักษะ มีประสบการณ์ในงานอาชีพสุจริตมีคุณธรรม มีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ และเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพสุจริต

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. มีความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดี และประสบการณ์ในงานอาชีพสุจริตที่สนใจและถนัด

2. สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีมาสร้างสรรค์งานอาชีพที่สุจริตและการประกอบอาชีพ

3. นำเสนอแนวทางในการประกอบอาชีพของตน

2.4.11.3 สาระที่ 3 การออกแบบและเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง 3.1 เข้าใจธรรมชาติและกระบวนการเทคโนโลยี ใช้ความรู้ภูมิปัญญา จินตนาการและความคิดอย่างมีระบบในการออกแบบ สร้างสิ่งของเครื่องใช้ วิธีการเชิงกลยุทธ์ตามกระบวนการเทคโนโลยี สามารถตัดสินใจ เลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อมโลกของงานและอาชีพ

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. เข้าใจ ความหมาย ความสำคัญ ประโยชน์ ระดับและสาขาของเทคโนโลยี

2. เข้าใจกระบวนการของเทคโนโลยีในการพัฒนา และปรับปรุงเครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ผลิตภัณฑ์ หรือวิธีการเพื่อใช้ในการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น

3. ออกแบบและสร้างวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้และผลิตภัณฑ์หรือวิธีการทดสอบ ปรับปรุงแก้ไขประเมินผล นำเสนอแนวคิด กระบวนการและผลงานอย่างคุ้มค่า ถูกวิธี ปลอดภัย ยอมรับความคิดเห็นและผลงานของผู้อื่น

4. วิเคราะห์วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ผลิตภัณฑ์ หรือวิธีการที่ได้จากเทคโนโลยีทั้งระดับประเทศ และนานาชาติ เลือก และใช้โดยคำนึงถึงความคุ้มค่า ประสิทธิภาพ วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและสังคม

5. นำเสนอแนวทางการออกแบบและเทคโนโลยีมาใช้ในงานอาชีพ

6. มีเจตคติที่ดีต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ การเป็นผู้ผลิตมากกว่าผู้บริโภค

2.4.11.4 สาระที่ 4 เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐาน ง 4.1 เข้าใจ เห็นคุณค่า และใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล การเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงานและอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณธรรม

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

1. เข้าใจหลักการและวิธีการของเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. เข้าใจองค์ประกอบและหลักการทำงานของคอมพิวเตอร์

3. เข้าใจระบบคอมพิวเตอร์ ระบบสื่อสารข้อมูล และระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์

4. เข้าใจข้อกำหนดของคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง

5. จัดเก็บและบำรุงรักษาสารสนเทศให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน

6. เข้าใจหลักการและวิธีการแก้ปัญญาด้วยกระบวนการทางเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

7. เข้าใจหลักการพัฒนาโครงงานที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

8. ใช้ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ให้เหมาะสมกับงาน

9. ติดต่อสื่อสาร ค้นหาข้อมูล และหาความรู้ผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์อย่างมีประสิทธิภาพ

10. ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการประมวลผลข้อมูลให้เป็นสารสนเทศเพื่อประกอบการตัดสิน

11. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนำเสนองานในรูปแบบที่เหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ของงาน

12. ใช้คอมพิวเตอร์สร้างงานอย่างมีจิตสำนึกและมีความรับผิดชอบ

2.4.11.5 สาระที่ 5 เทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ

มาตรฐาน ง 5.1 ใช้เทคโนโลยีในการทำงาน การผลิต การออกแบบ การแก้ปัญหา การสร้างงาน การสร้างอาชีพสุจริตอย่างมีความเข้าใจ มีการวางแผนเชิงกลยุทธ์ และมีความคิดสร้างสรรค์

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

วางแผนอย่างมีกลยุทธ์ เลือก และใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสมกับงาน การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็น เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพสำหรับผู้เรียนทุกคน สถานศึกษาจึงต้องจัดการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่กำหนดไว้ทั้งหมด สำหรับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาสามารถพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ

จากข้อมูลเบื้องต้น กล่าวได้ว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานอาชีพ และเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้อง เหมาะสม คุ้มค่า และมีคุณธรรม จริยธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ด้วยตนเอง

2.5 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

โครงสร้างหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ได้กำหนดให้นักเรียนเรียนรายวิชาต่างๆ ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยอาจจัดเป็น 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มแรก ประกอบด้วย ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างพื้นฐานการคิดและเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤติของชาติ

กลุ่มที่สอง ประกอบด้วย สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ (หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544, 2544)

สำหรับกลุ่มวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีนั้นเป็นกลุ่มวิชาที่จัดอยู่ในวิชาพื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนจะต้องเรียนและผ่านการประเมินผลเช่นเดียวกันกับวิชาอื่นๆ ดังนั้น กระบวนการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีก็จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับวิชาอื่นๆ กล่าวคือจะต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสามารถประสบความสำเร็จในการเรียน เช่น องค์ประกอบด้านครู ซึ่งหมายถึง พฤติกรรมวิธีการสอนของครู องค์ประกอบด้านสื่อการเรียนการสอน ซึ่งหมายถึง เครื่องมือที่ครูนำมาช่วยในการเรียนการสอน องค์ประกอบด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งหมายถึง รูปแบบกระบวนการเรียนการสอนที่หลากหลาย ที่นำมาใช้ในการสอนและองค์ประกอบด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ซึ่งหมายถึง การสร้างสรรค์บรรยากาศในการเรียนการสอนให้นักเรียนรู้สึกอยากเรียน การจัดสภาพห้องเรียนให้จูงใจน่าเรียน ถ้ากระบวนการเรียนการสอนมีความสมบูรณ์ย่อมมีผลต่อความสำเร็จของการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีด้วย

2.5.1 ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน

การปฏิรูปการศึกษา คือการปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษาให้เป็นการศึกษาที่ได้คุณภาพมาตรฐาน สามารถผลิตคนที่มีคุณภาพ และเป็นการศึกษาที่สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงไปในยุคโลกาภิวัฒน์ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดการปฏิรูปการเรียนรู้โดยกล่าวไว้ในหมวดที่ 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษาโดยกล่าวถึงหลักการสำคัญของการจัดกระบวนการเรียนการสอน (มาตรา 22) ซึ่งรวมถึงจุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระหลักสูตร (มาตรา 23

และ 27) กระบวนการจัดการเรียนการสอน (มาตรา 24) การส่งเสริมการจัดกระบวนการเรียนรู้ (มาตรา 25,27,28,29 และ 30) วราภรณ์ (2546) อ้างถึงใน กระทรวงศึกษาธิการ (2543) กล่าวถึงสาระสำคัญพิจารณา ได้ดังนี้

การจัดการเรียนการสอนต้องเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประสบการณ์การเรียนรู้ยึดหลัก ดังนี้

1. ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ดังนั้นจึงต้องจัดสภาวะแวดล้อม บรรยากาศ รวมทั้งแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ให้หลากหลาย เพื่อเอื้อต่อความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติที่สอดคล้องกับความถนัดและความสนใจ เหมาะสมแก่วัยและและศักยภาพของผู้เรียน

2. ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การเรียนการสอนมุ่งเน้นประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญจึงต้องจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น มีนิสัยรักการเรียนรู้และเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

จารุนันท์ (2546) อ้างถึงใน กุลยา (2544) ได้เสนอแนะหลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีหลักการอยู่ 10 ประการ ดังนี้

1. การสอนต้องอยู่บนพื้นฐานความแตกต่างของผู้เรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเชื่อว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้ และความสามารถแตกต่างกัน ครูต้องนำความแตกต่างของผู้เรียนมาใช้เป็นพื้นฐานของการจัดการเรียนการสอน

2. การสอนต้องใช้การมีส่วนร่วม ซึ่งหมายถึง ร่วมกันคิดร่วมกันทำระหว่างครูและผู้เรียน หรือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน

3. การสอนต้องเป็นการสอนแบบได้คิดและลงมือปฏิบัติ การจัดประสบการณ์ด้วยการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ได้คิด ได้แก้ปัญหา ได้ศึกษาหาคำตอบด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ขึ้นมาได้จากประสบการณ์จากการกระทำและการได้สัมผัส

4. การสอนต้องมีการวางแผนอย่างชัดเจน มีจุดประสงค์ของการเรียนรู้ ครูต้องมีมโนทัศน์ (Concept) ของเนื้อหาอย่างชัดเจนว่าต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไร พร้อมกำหนดรูปแบบการสอน และวางแผนกระบวนการเรียนการสอนที่ช่วยให้ครูสามารถติดตามการเรียนรู้ของผู้เรียน

5. การสอนต้องมีเอกสารวิชาการ หรือหนังสือ หรือตำราในเรื่องเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียน ให้เด็กได้ค้นคว้าเพิ่มเติมในสิ่งที่เรียน หรือใช้ประกอบการเรียน

6. การสอนต้องบูรณาการวิชาการและกระตุ้นการถ่ายโยงความคิดจากวิชาการที่เกี่ยวข้องโดยสอดคล้องกับการดำรงชีวิตจริง

7. การสอนต้องเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออก ผู้เรียนต้องมีโอกาสเสนอความคิดเห็นถึงข้อค้นพบ หรือสิ่งที่ศึกษาด้วยการรับฟัง และเปิดใจกว้างของครู ยอมรับความสามารถของผู้เรียน

8. การสอนต้องมีบรรยากาศของการเรียนรู้ที่ผ่อนคลาย

9. การสอนต้องกระตุ้นการคิด การสอนด้วยการคิดนอกจากการค้นคว้าด้วยตนเองแล้ว ผู้เรียนควรมีการเขียนบันทึกเพื่อผู้เรียนได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินเป็นข้อความรู้

10. การสอนต้องเน้นการเรียนรู้แบบเข้าใจ ไม่ใช่การท่องจำ ความจำของผู้เรียนจะเกิดขึ้นจากการเชื่อมโยงความรู้

ซึ่งจากหลักการของ กุลยา ตันติผลาชีวะ สรุปได้ว่า ครูผู้สอนต้องรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล และมีการวางแผนออกแบบกิจกรรมให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการเรียน จัดเตรียมสื่อและเอกสารต่างๆ ให้สอดคล้องกับเนื้อหา โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกและคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกล้าแสดงออก เพื่อเกิดความรู้ความเข้าใจ

สุพรรณี (2548) อ้างถึงใน ชัยฤทธิ์ (2545) ได้กล่าวถึงหลักการในการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนี้

1. การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งนับเป็นสิ่งดี แต่ครูต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมของธรรมชาติวิชาและวัย นักเรียนในวัยมัธยมศึกษา อายุ 13-18 ปี เป็นวัยที่ชอบกิจกรรมที่ท้าทาย ชอบแสดงออกเพื่อสร้างจุดเด่นให้แก่ตนเอง เป็นวัยที่สามารถคิดเชิงนามธรรมได้อย่างสมบูรณ์แบบ ถ้าได้รับการพัฒนาส่งเสริมถูกวิธีตั้งแต่วัยเด็ก จะเป็นเยาวชนไทยที่มีประสิทธิภาพ คิดเป็นระบบ มีเหตุผล มีจินตนาการ เคารพกฎหมายกติกาของสังคม ผู้เรียนในวัยนี้ครูควรมุ่งเน้นจัดกิจกรรมในระดับที่พึ่งตนเอง หรือเป็นที่พึ่งของคนอื่นมากกว่าการที่สอนให้ผู้เรียนพึ่งผู้อื่นตลอดเวลา จนขาดความมั่นใจ

2. ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ทุกสิ่ง ขึ้นอยู่กับสมอง ครูควรมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับสมองของมนุษย์ว่า สมองมนุษย์ประกอบด้วยเซลล์ประมาณหนึ่งแสนล้านเซลล์ มนุษย์ต้องอาศัยสมองและระบบประสาทสัมผัสพื้นฐานของการรับรู้คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ มีความพร้อมที่จะเรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับตนเองและทุกๆ อย่างรอบตัว การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของครู คือมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยเชื่อมโยงให้ครบถ้วนทั้งสมอง การได้ลงมือทำ

หรือการได้สัมผัสเอาใจใส่ในการเรียนรู้หรือปฏิบัติ มีความสุขที่ได้เรียนรู้และร่างกายแข็งแรง สุขภาพจิตดี

3. ผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถทางสติปัญญาอย่างหลากหลายโฮเวิร์ด กาเนอร์ พบว่า มนุษย์มีความสามารถอย่างหลากหลาย มีสติปัญญาหลายด้าน ขึ้นอยู่กับพันธุกรรมและการเลี้ยงดูที่เหมาะสมและสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน

4. เน้นการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน แหล่งเรียนรู้ คือถิ่นที่อยู่บริเวณ บ่อเกิด แห่งที่ หรือศูนย์รวมความรู้ที่ให้เข้าไปศึกษาหาความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญ

5. การประเมินผลเน้นการประเมินผลตามสภาพจริง และประเมินควบคู่ไปกับการเรียนการสอน การปฏิรูปการเรียนรู้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริงอย่างเป็นระบบมีกระบวนการเรียนรู้ที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม การเรียนการสอนจึงไม่ควรแยกจากกัน ต้องมีการสังเกตกระบวนการทำงาน ตรวจผลงาน ตลอดจนสังเกตพฤติกรรมที่แสดงคุณลักษณะบางประการอันเป็นผลจากการเรียนรู้ เพื่อที่จะสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ทันท่วงทีกรณีที่เกิดข้อบกพร่องหรือสามารถพัฒนาได้ดีที่สุด

6. การใช้กระบวนการวิจัยเพื่อมุ่งเน้นแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน

จากแนวคิดหลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สรุปได้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ให้โอกาสนักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับกระบวนการมีส่วนร่วมทางสติปัญญาทางสังคม ลงมือปฏิบัติจริง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์มีส่วนร่วมทางสังคมกับบุคคลและแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ทำให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ สามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์

ธัญญรัตน์ (2550) อ้างถึงใน หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา (2542) ได้เสนอหลักการในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญไว้ ดังนี้

1. ผู้เรียนมีบทบาทรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง โดยครูมีบทบาทเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้และให้บริการด้านความรู้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนจะรับผิดชอบตั้งแต่การเลือกและวางแผนสิ่งที่ตนจะเรียนหรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการเลือก และเริ่มต้นการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยการศึกษาค้นคว้า รับผิดชอบการเรียนตลอดจนการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2. การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ จะต้องคำนึงถึงเนื้อหาวิชาที่เรียนและวิธีที่ใช้สอนโดยจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ประสบการณ์เดิมและความต้องการของผู้เรียน

3. การเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จหากผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ และได้ทำงานร่วมกับเพื่อนๆ ได้ค้นพบข้อคำถามและคำตอบใหม่ๆ สิ่งใหม่ๆ ประเด็นที่ท้าทายความสามารถในเรื่องใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งการบรรลุผลสำเร็จของงานที่พวกเขาริเริ่มด้วยตนเอง

4. การที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและระหว่างกลุ่มจะช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงาม การพัฒนาความเป็นผู้ใหญ่ การรู้จักปรับปรุงวิธีการทำงาน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันของผู้เรียน

5. การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งให้ผู้เรียนมองเห็นความสามารถของตนเองในแง่มุมต่างๆ อันจะทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเอง และรู้จักควบคุมตนเองได้มากขึ้น สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมกับเหตุการณ์

6. ผู้เรียนได้พัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้หลายๆ ด้าน พร้อมกันไปไม่ว่าจะเป็นด้านคุณลักษณะ ด้านความรู้ความคิด ด้านการปฏิบัติ และด้านอารมณ์ความรู้สึก

7. ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกและเป็นผู้ให้บริการความรู้แก่ผู้เรียนครูจะต้องมีความสามารถในการค้นพบความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน เป็นแหล่งความรู้ที่ทรงคุณค่าของผู้เรียนและสามารถค้นคว้าจัดหาสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับผู้เรียน เป็นกัลยาณมิตรของผู้เรียนโดยแท้จริง

ดังนั้นหลักการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พอจะสรุปได้ดังนี้ ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ครูผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจึงต้องจัดสภาพแวดล้อม บรรยากาศ สื่อ แหล่งเรียนรู้ต่างๆ ให้หลากหลาย เพื่อเอื้อต่อความสามารถของแต่ละบุคคลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามศักยภาพของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ทุกเวลาทุกสถานที่ และเป็นการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน อันก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เพื่อการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้มุ่งประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงต้องจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็น แก้ปัญหาเป็น สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ มีนิสัยรักการเรียนรู้ และเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

2.5.2 **ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน**

สื่อการเรียนการสอน ตรงกับภาษาอังกฤษคำว่า Instructional Media ซึ่งได้มีผู้ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอน ไว้หลายท่าน ดังนี้

กิดานันท์ (2543) กล่าวว่า สื่อการสอน หมายถึง สื่อชนิดใดก็ตามไม่ว่าจะเป็น เทปบันทึกเสียง สไลด์ วิทยุ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ แผนภูมิ ภาพนิ่ง ฯลฯ ซึ่งบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน สิ่งเหล่านี้เป็นวัสดุ อุปกรณ์ทางกายภาพที่นำมาใช้ในเทคโนโลยีการศึกษา เป็นสิ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือหรือช่องทางสำหรับทำให้การสอนของผู้สอนที่วางไว้ดำเนินไปได้อย่างดี

เปรื่อง (2541) กล่าวว่า สื่อการสอน หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่เป็นเครื่องมือ ช่องทางสำหรับทำให้สื่อการสอนของครูถึงผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่วางไว้อย่างดี

พิมพ์พรรณ (2541) กล่าวว่า สื่อการสอน หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่ใช้เป็นเครื่องมือหรือช่องทางสื่อสารสำหรับให้การสอนของครูกับผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนรู้ได้ตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนวางไว้เป็นอย่างดี

สุรพล (2541) ได้ศึกษาเรื่อง การวางแผนระบบการใช้สื่อการสอนวิชาคณิตศาสตร์ของครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ครูผู้สอนคณิตศาสตร์มีการปฏิบัติการวางแผนระบบการใช้สื่อการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยรวมและอีก 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการกำหนดการตอบสนองของนักเรียน ด้านการวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้เรียน ด้านการเลือกดัดแปลงหรือออกแบบสื่อ และการใช้สื่อปฏิบัติ ระดับปานกลาง คือ ด้านการกำหนดจุดประสงค์การเรียน ด้านการประเมินผล และครูที่สอนในโรงเรียนขนาดต่างกันมีการปฏิบัติการวางแผนระบบการใช้สื่อการสอนวิชาคณิตศาสตร์ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน แต่ครูผู้มีประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไป มีการปฏิบัติการวางแผนระบบการใช้สื่อดังกล่าวโดยรวมและในด้านการใช้สื่อมากกว่าครูผู้มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

จากความหมายของสื่อการเรียนการสอน ที่นักการศึกษาต่างๆ ได้ให้ไว้ สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่ใช้เป็นเครื่องมือ หรือช่องทางสำหรับทำให้การสอนของครูไปถึงผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามจุดประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายที่วางไว้เป็นอย่างดี สื่อที่ใช้ในการสอนนี้อาจจะเป็นวัตถุสิ่งของที่มีตัวตน หรือไม่มีตัวตนก็ได้ เช่น วัตถุสิ่งของตามธรรมชาติ ปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ วัตถุสิ่งของที่คิดประดิษฐ์หรือสร้างขึ้นสำหรับการสอน คำพูดท่าทาง วัสดุ และเครื่องมือสื่อสาร กิจกรรมหรือกระบวนการถ่ายทอดความรู้ต่างๆ ที่ผู้สอนนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และยังช่วยให้ผู้เรียนได้บูรณาการประสบการณ์เดิมเข้าด้วยกัน

ประเภทของสื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอนมีจำนวนมากขึ้น ตามความก้าวหน้าของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการศึกษา ต่างกำหนดประเภทของสื่อการสอนไว้ต่างๆ กัน สื่อการเรียนการสอน

สามารถจำแนกออกได้ตามประเภท ลักษณะ และวิธีการใช้ ซึ่งนักการศึกษา ได้กำหนดและแบ่งประเภทของสื่อการเรียนการสอนไว้หลายทัศนะดังนี้

ดารณีและศิริกาญจน์ (2545) ได้แบ่งประเภทของสื่อการเรียนการสอน โดยจำแนกตามลักษณะที่นำไปใช้ไว้ 5 ประเภท คือ

1. สื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่ใช้ระบบการพิมพ์ เช่น หนังสือเรียน คู่มือ หนังสือเสริมประสบการณ์ ฯลฯ

2. สื่อวัสดุอุปกรณ์ เป็นสื่อสิ่งของต่างๆ เช่น ของจริง หุ่นจำลอง แผนภูมิ แผนที่ ตาราง

3. สื่อทัศนูปกรณ์ เป็นสื่อที่นำเสนอด้วยเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ เช่น ภาพเลื่อน แถบเสียง แถบบันทึกภาพ คอมพิวเตอร์ ฯลฯ

4. สื่อกิจกรรม เป็นสื่อประเภทวิธีการที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติ ฝึกทักษะ ซึ่งต้องใช้กระบวนการคิด การเผชิญสถานการณ์ เช่น เพลง เกม บทบาทสมมุติ แบบทดสอบ ฯลฯ

5. สื่อบริบท เป็นสื่อที่ส่งเสริมการเรียนการสอน ได้แก่ สภาพแวดล้อม และสถานการณ์ต่างๆ แหล่งวิทยบริการ หรือแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ฯลฯ

สรุปได้ว่า การเลือกใช้สื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอน มาเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ซึ่งสื่อที่ใช้จะมีลักษณะใกล้เคียงกับความเป็นจริง เหมาะสมกับความสนใจของผู้เรียน และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อการเรียนการสอนนั้นๆ

ชนิตรา (2547) กล่าวว่า การใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม ควรมีลักษณะ ดังนี้

1. ใช้สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยตรงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้อย่างคุ้มค่า
2. ใช้สื่อการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติจริง
3. ใช้แหล่งความรู้ในการเรียนการสอนอย่างคุ้มค่า
4. ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเรียนการสอน

จากแนวคิดและหลักการดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าสื่อการเรียนการสอนมีความสำคัญที่จะจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนรู้ ดังนั้นผู้สอนจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการใช้สื่ออย่างเหมาะสมและคุมค่า ซึ่งสอดคล้องกับ ภิรมย์ (2543) ที่ได้เสนอแนวคิดและแนวดำเนินการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุขว่า สื่อที่ใช้ต้องมีลักษณะที่น่าสนใจ จูงใจให้กระตือรือร้น สนใจใฝ่รู้

2.5.3 ปัจจัยสนับสนุนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู เป็นกระบวนการหนึ่งที่มีความสำคัญ กิจกรรมการเรียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะนำผู้เรียนไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่ต้องการ การเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนจึงต้องพิจารณาให้รอบคอบโดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นสำคัญกล่าวคือ จะเลือกกิจกรรมที่จะสามารถช่วยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้นั้นๆ ดังได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ไว้ดังนี้

กิ่งแก้ว (2542) กล่าวว่า วิธีดำเนินการเรียนการสอนที่ผู้สอนนำมาใช้ถ่ายทอดความรู้ ทักษะ เจตคติจากหลักสูตรไปสู่ผู้เรียน โดยอาศัยแผนการสอนเป็นแนวทางประกอบ เช่น พฤติกรรมร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน จัดทำขึ้นเพื่อให้เกิดความรู้และประสบการณ์ตามความมุ่งหมายของการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้รวมถึงปัจจัยที่สนับสนุน ส่งเสริมให้การดำเนินการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

รัตน์ดาริน (2551) กล่าวว่า วิธีการหรือรูปแบบของกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาเพื่อใช้กระตุ้น เร่งเร้าให้ผู้เรียนแสดงออกหรือมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ทักษะ หรือประสบการณ์ตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนที่ได้กำหนดไว้

วิไลพันธ์ (2545) กล่าวว่า การปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การดำเนินการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุสู่จุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้

นริศ (2545) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ซึ่งการจัดการเรียนการสอน หรือการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนนั้น จะต้องมีความสนใจ ทำให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียน ในขณะเดียวกันการจัดการเรียนการสอนหรือจัดประสบการณ์จะต้องมีข้อมูลหรือเนื้อหาวิชาที่ถูกต้องเพียงพอ และต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดลอง แก้ปัญหาต่างๆ โดยใช้ข้อมูลหรือเนื้อหาวิชาที่เรียนไป อีกทั้งจะต้องมีการตรวจสอบผลการพยายามนั้นว่าถูกต้องหรือไม่ ซึ่งเราเรียกขบวนการนี้ว่า “ขบวนการเรียนรู้”

ทวีศิลป์ (2542) ได้ให้ความหมายว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ต้องอาศัยการจัดกระบวนการเรียนการสอนหลากหลาย ดังนี้

1. การให้ความรู้ด้านวิชาอาชีพ สามารถใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การบรรยาย การให้ใบความรู้ การศึกษาค้นคว้าจากเอกสารต่างๆ การเชิญวิทยากร การจัดบอร์ดความรู้ การไปศึกษาดูงาน

2. มีทักษะในวิชาอาชีพ สามารถใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การฝึกงานในโรงเรียน การไปฝึกงานในสถานประกอบการ

3. มีเจตคติที่ดีต่อวิชาอาชีพ สามารถใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การส่งเด็กไปฝึกงานสถานประกอบการ การดูงานในชุมชน การฝึกปฏิบัติในโรงเรียน ฯลฯ

4. ได้เห็นช่องทางและวงการอาชีพ สามารถใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เช่น ไปดูงานในสถานประกอบการ การเชิญผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพต่างๆ มาแลกเปลี่ยนกับนักเรียน

5. คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ สามารถใช้กิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การสำรวจชุมชนแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ การทำโครงการ การอภิปราย ฯลฯ

วาสนา (2546) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น จะมีลำดับขั้นตอนที่สำคัญๆ ดังนี้

1. เร้าความสนใจของผู้เรียนให้เกิดขึ้นก่อน
2. แจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอน
3. ทบทวนถึงสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ไปแล้ว
4. เสนอสิ่งเร้าในการเรียนการสอน
5. ให้แนวทางในการเรียนการสอน
6. ให้ผู้เรียนได้แสดงพฤติกรรมที่แสดงได้ว่าได้เกิดการเรียนรู้ขึ้นแล้วออกมา
7. แจ้งผลการแสดงพฤติกรรมกลับไปให้ผู้เรียนทราบเพื่อแก้ไข
8. ประเมินผลพฤติกรรม
9. ช่วยให้ผู้เรียนได้จดจำสิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว และสามารถถ่ายโยงไปสู่สิ่งที่จะเรียนรู้ใหม่ได้

จากความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นักการศึกษาต่างๆ ได้ให้ไว้ สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ครูสามารถจัดกิจกรรมที่ยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ จัดกิจกรรมตามลำดับความยากง่าย กระตุ้นเร้าความสนใจเด็กให้เกิดการติดตามอย่างต่อเนื่อง ด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ด้วยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น สื่อเทคโนโลยีมาประยุกต์เพื่อ

กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ อันหมายถึง ประสิทธิผลการสอนของครูด้านหนึ่ง ซึ่งเป็นกลยุทธ์ในการสอน หรือวิธีการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการ ด้านความคิด ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานอาชีพและเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้อง เหมาะสม คุ้มค่า และมีคุณธรรม จริยธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์

2.5.4 ปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

สภาพแวดล้อมทางการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งประกอบด้วย อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติงาน เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งแวดล้อมต่างๆ รอบข้างในการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนมีส่วนสำคัญที่จะช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ให้เกิดแก่ผู้เรียนได้ ดังนั้น การเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี จึงให้ความสำคัญในการจัดห้องปฏิบัติงาน ห้องเรียน ตลอดจนเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอน ดังที่ ทวีศิลป์ (2542) กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนของนักเรียนที่มีความรู้สึกต่อสภาพอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติงาน เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งแวดล้อมต่างๆ เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่มีส่วนทำให้การเรียนการสอนในกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพอย่างมาก เพราะทั้งครูและนักเรียนได้ใช้วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือให้เกิดประโยชน์ได้มากที่สุด ผลงานและสิ่งประดิษฐ์ทั้งหลายที่ถูกผลิตขึ้นสามารถดำเนินการไปได้อย่างราบรื่น และส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี

กระบวนการเรียนรู้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ของสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ (วราภรณ์, 2546 ; อ้างถึงในกระทรวงศึกษาธิการ, 2543)

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. ฝึกทักษะ กระบวนการผลิต การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

4. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ

6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ การประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง บิดา มารดา และบุคลากรในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

สรุปได้ว่า การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนสามารถจัดการเรียนรู้ให้เกิดแก่ผู้เรียนได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา โดยคำนึงถึงความถนัดและสนใจของผู้เรียน ผสมผสานความรู้ด้านต่างๆ ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะปฏิบัติเพื่อให้เกิดประสบการณ์จริง

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

รพีพรรณ (2541) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีเจตคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยรวมด้านครู ด้านวิชาที่เรียน ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอน และด้านเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น เจตคติด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพซึ่งอยู่ในวัยเดียวกัน ระดับความคิด ความสนใจจึงไม่แตกต่างกันมากนักและกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งเนื้อหาวิชาใกล้เคียงกัน ระบบการเรียนการสอนและการวัดผลแบบเดียวกัน แม้จะมีความแตกต่างกันในรายละเอียด แต่โดยรวมแล้วกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระบบเดียวกัน สิ่งแวดล้อมทางด้านการศึกษาคล้ายคลึงกัน จึงมีทัศนคติไม่แตกต่างกัน

ทวีศิลป์ (2542) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพในด้านครูผู้สอนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพอยู่ในระดับดี ส่วนด้านวิชากลุ่มการงานและอาชีพ ด้านสื่อการเรียนการสอนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ ด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ และเจตคติโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่เป็นไปตาม

สมมติฐานที่ตั้งไว้ มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพในด้านต่างๆ และโดยรวมอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตร เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนและสภาพแวดล้อมของนักเรียนมีลักษณะใกล้เคียงกันมาก รวมทั้งเป็นวิชาที่เรียนแบบเดียวกัน ซึ่งทำให้เจตคติแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง

วราภรณ์ (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนทดลองใช้หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2544 จังหวัดเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน และด้านครูผู้สอน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วาสนา (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อวิชาการงานและอาชีพ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิชาการงานและอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิชาการงานและอาชีพ ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านหลักสูตร และด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ภคิน (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นันทวิทย์ (2548) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เพศชาย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชา คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักศึกษาชาย มีเจตคติทางบวกต่อการประกอบวิชาชีพ

คหกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะ นักศึกษาชายในระดับอุดมศึกษานั้นถือเป็นวัยที่เข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น มีการควบคุมอารมณ์ วุฒิภาวะ และตัดสินปัญหาด้วยตนเองเพราะถือว่าเป็นผู้ใหญ่แล้ว สามารถที่จะรับผิดชอบตนเองได้ ซึ่งแตกต่างจากเพศหญิง ที่ยังไม่สามารถดูแลตัวเองทั้งนี้อาจเป็นเพราะการเลี้ยงดูของบิดามารดาที่เป็นห่วงอยู่ เพศชายเป็นเพศที่ชอบมองหาความท้าทาย การแสวงหา การเสาะหาการเปลี่ยนแปลงของสิ่งใหม่ๆ ความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ทำให้นักศึกษาชายเกิดความคิดริเริ่มที่จะทำสิ่งใหม่ๆ ในวิชาชีพนี้ได้ดีกว่าเพศหญิง

2.6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

เธอร์นเบอร์ก (รพีพรรณ, 2541 อ้างถึงใน Thornburg, 1985) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการประเมินผลของทัศนคติของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน (Dropout) ผลการวิจัยพบว่า 50% ของนักเรียนจำนวน 509 คน เป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน แต่อีก 20% แสดงทัศนคติทางการเรียนไม่ดีอย่างรุนแรง ซึ่งแสดงออกในลักษณะต่างๆ เช่น กล่าวหาว่า หลักสูตรในการเรียนไม่มีประโยชน์ เบื่อการเรียน ครูที่สอนเน้นเรื่องคะแนนมากเกินไป ครูมีความลำเอียง กฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป

คอยโว (ดุษฎี, 2544 อ้างถึงใน Koivo, 1983) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัย และเจตคติ ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและเจตคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ที่เรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 โดยแบ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 282 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 276 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 275 คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 833 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ที่เรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 263 คน ได้จากการคำนวณกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (ยุทธ, 2545 อ้างถึงใน Krejcie ; & Morgan, 1970) ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 3.1 และสุ่มโดยใช้วิธีการแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) คำนวณหาสัดส่วนในแต่ละระดับชั้นของนักเรียน ตามสูตรดังนี้ (ฉัฐวีณ์, 2551)

จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง x ประชากรทั้งหมดในกลุ่ม / ประชากรทั้งหมด

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ที่เรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	282	89
2. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	276	87
3. ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	275	87
รวม	**833**	**263**

ที่มา : ฝ่ายวัดผลโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) (2552)
หมายเหตุ : นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามและแบบวัดเจตคติที่สร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดในการวิจัยจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบวัดเจตคติ แบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสมมีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่

เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ

ตอนที่ 6 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความคิด มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ

2. ด้านความรู้สึก มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ

3. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียนในสาขาต่างๆ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย

3.2.2.2 ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างเครื่องมือจากตำรา เอกสารและงานวิจัยต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและแบบวัดเจตคติ โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาตามกรอบแนวคิดของการวิจัย

3.2.2.3 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับเรื่องที่ดำเนินการศึกษา นำมาเป็นแนวทางและปรับปรุงตามความเหมาะสม เพื่อสร้างแบบสอบถามและแบบวัดเจตคติ จากนั้นนำไปปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมการศึกษาค้นคว้าอิสระ โดยมีจำนวนข้อคำถามในแต่ละด้าน ดังนี้

3.2.2.3.1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 3 ข้อ

3.2.2.3.2 แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน จำนวน 20 ข้อ

3.2.2.3.3 แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน จำนวน 20 ข้อ

3.2.2.3.4 แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 20 ข้อ

3.2.2.3.5 แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ

3.2.2.3.6 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 65 ข้อ

3.2.2.4 นำแบบสอบถามและแบบวัดเจตคติที่ตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และข้อเสนอแนะต่างๆ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องให้เรียบร้อยและเหมาะสม นำเสนอต่ออาจารย์ผู้ควบคุมการศึกษาค้นคว้าอิสระ ตรวจสอบอีกครั้ง ก่อนนำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try Out)

3.2.2.5 นำแบบสอบถามที่ได้ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน จำนวน 100 คน และนำไปวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3.2.3 เกณฑ์การให้คะแนนและการแปลความหมาย

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.2.3.1 แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน มีลักษณะเป็นข้อความแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	คะแนนข้อความทางบวก	คะแนนข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของคำตอบแล้ว จึงกำหนดเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน โดยมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (วิเชียร, 2538)

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอนน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอนปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอนมาก

3.2.3.2 แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	คะแนนข้อความทางบวก	คะแนนข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของคำตอบแล้ว จึงกำหนดเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน โดยมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (วิเชียร, 2538)

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00–2.33 หมายถึง ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอนไม่ดี

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.34–3.66 หมายถึง ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอนปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.67–5.00 หมายถึง ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอนดี

3.2.3.3 แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	คะแนนข้อความทางบวก	คะแนนข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของคำตอบแล้ว จึงกำหนดเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (วิเชียร, 2538)

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00–2.33 หมายถึง ปัจจัยด้านกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ดี

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.34–3.66 หมายถึง ปัจจัยด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.67–5.00 หมายถึง ปัจจัยด้านกิจกรรมการเรียนการสอนดี

3.2.3.4 แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	คะแนนข้อความทางบวก	คะแนนข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของคำตอบแล้ว จึงกำหนดเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (วิเชียร, 2538)

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00–2.33 หมายถึง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนไม่ดี

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.34–3.66 หมายถึง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.67–5.00 หมายถึง ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนดี

3.2.3.5 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ

3.2.3.5.1 ด้านความคิด มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ของ ลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	คะแนนข้อความทางบวก	คะแนนข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของคำตอบแล้ว จึงกำหนดเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ด้านความคิด โดยมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (วิเชียร, 2538)

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00–2.33 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีด้านความคิดอยู่ในระดับไม่ดี

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.34–3.66 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีด้านความคิดอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.67–5.00 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีด้านความคิดอยู่ในระดับดี

3.2.3.5.2 ด้านความรู้สึก มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตัวเลือก	คะแนนข้อความทางบวก	คะแนนข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของคำตอบแล้ว จึงกำหนดเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ด้านความรู้สึก โดยมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (วิเชียร, 2538)

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00–2.33 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีด้านความรู้สึกอยู่ในระดับไม่ดี

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.34–3.66 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีด้านความรู้สึกอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.67–5.00 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีด้านความรู้สึกอยู่ในระดับดี

3.2.3.5.3 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ตัวเลือก	คะแนนข้อความทางบวก	คะแนนข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของคำตอบแล้ว จึงกำหนดเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม โดยมีเกณฑ์พิจารณาคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (วิเชียร, 2538)

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00–2.33 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับไม่ดี

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.34–3.66 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.67–5.00 หมายถึง มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับดี

3.2.4 การหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

3.2.4.1 การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามและแบบวัดเจตคติที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) และความเหมาะสมของภาษา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence; IOC) ใช้เกณฑ์กำหนดคะแนน ดังนี้ (ฉัฐวีณ์, 2551)

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาหรือพฤติกรรมที่ต้องการวัด

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาหรือพฤติกรรมที่ต้องการวัด

–1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาหรือพฤติกรรมที่ต้องการวัด

นำผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ในแต่ละข้อคำถามมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดโดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถ้าต่ำกว่า 0.5 ต้องตัดทิ้งหรือปรับปรุงแก้ไข ซึ่งได้จำนวนข้อคำถามดังนี้

1. แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 3 ข้อ
2. แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน จำนวน 12 ข้อ
3. แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน จำนวน 12 ข้อ
4. แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 12 ข้อ
5. แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน จำนวน 10 ข้อ
6. แบบวัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 37 ข้อ

3.2.4.2 ทดสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามและแบบวัดเจตคติไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน นำมาตรวจให้คะแนนแล้วทำการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

3.2.4.2.1 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)

แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน และแบบ

วัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยวิธีหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (Corrected Item to Total Correlation) แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ได้แบบสอบถามปัจจัยด้านสนับสนุนวิธีการสอนของครูผู้สอน จำนวน 20 ข้อ แต่เลือกเหลือเพียง 12 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.22-0.68 ได้แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน จำนวน 20 ข้อ แต่เลือกเหลือเพียง 16 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.23-0.68 ได้แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 20 ข้อ แต่เลือกเหลือเพียง 15 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.39-0.70 ได้แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ แต่เลือกเหลือเพียง 13 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20-0.50 ได้แบบวัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความคิด จำนวน 23 ข้อ แต่เลือกเหลือเพียง 15 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.56-0.62 ด้านความรู้สึก จำนวน 20 ข้อ แต่เลือกเหลือเพียง 15 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.43-0.69 และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม จำนวน 22 ข้อ แต่เลือกเหลือเพียง 15 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.26-0.74 โดยข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่า 0.20 ผู้วิจัยได้ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ผู้ควบคุมการศึกษาค้นคว้าอิสระ และนำมาปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

3.2.4.2.2 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน สำหรับแบบวัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach Alpha Coefficient) (บุญชม, 2543) โดยแบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.75 ด้านสื่อการเรียนการสอน ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.65 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.80 และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.68 สำหรับวัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความคิด ได้ค่าความเชื่อมั่น

เท่ากับ 0.79 ด้านความรู้สึก ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.81 และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.83

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวันและผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลในการทดสอบเครื่องมือและเก็บข้อมูลการวิจัย โดยนำแบบสอบถามและแบบวัดเจตคติไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวันจำนวน 100 คน โดยติดต่ออาจารย์ที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน เพื่อชี้แจงข้อมูลในการแจกแบบสอบถามและแบบวัดเจตคติ

3.3.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษาและขอความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากอาจารย์ประจำชั้นช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ซึ่งผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามและแบบวัดเจตคติให้มีจำนวนมากกว่าจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ เพื่อป้องกันการสูญหายและความไม่สมบูรณ์ของแบบสอบถามและแบบวัดเจตคติ

3.3.3 ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการเก็บรวมรวมข้อมูลประมาณ 1 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 16 กันยายน 2552 ถึงวันที่ 22 กันยายน 2552 ได้แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 289 ชุด

3.3.4 นำแบบสอบถามและแบบวัดเจตคติที่มีความสมบูรณ์จำนวน 263 ชุด ไปจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและแบบวัดเจตคติที่ได้รับกลับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วนำมาจัดกระทำและประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.4.1 ตรวจให้คะแนนแบบสอบถามและแบบวัดเจตคติทุกข้อโดยใช้เกณฑ์ตามที่กำหนดไว้

3.4.2 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยแสดงการแจกแจงความถี่ และคำนวณหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3.4.3 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3.4.4 วิเคราะห์ระดับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปะสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3.4.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปะสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กับตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยการทดสอบความสัมพันธ์ (The χ^2- test for Independence) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3.4.6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปะสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กับปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

3.5.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร (ล้วนและอังศนา, 2538)

$$P = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

f แทน ค่าความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.5.1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ล้วนและอังศนา, 2538)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ตัวกลางเลขคณิตของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

n แทน จำนวนคะแนนทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

3.5.1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร (ล้วนและอังศนา, 2538)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ผลรวมคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3.5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

3.5.2.1 การหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ใช้สูตร (บุญเชิด, 2547)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1

R แทน ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ แทน ผลรวมของการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.5.2.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) รายข้อ (r) ของแบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน สำหรับแบบวัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม โดยใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อและคะแนนรวมทั้งฉบับ (Correlated Item to Total Correlation) โดยใช้สูตรการหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) (บุญเชิด, 2547)

$$r_{XY} = \frac{N\sum XY-\left(\sum X\right)\left(\sum Y\right)}{\sqrt{\left[\left(N\sum X^2\right)-\left(\sum X\right)^2\right]\left[\left(N\sum Y^2\right)-\left(\sum Y\right)^2\right]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

X แทน คะแนนของข้อคำถาม (Item)

Y แทน คะแนนผลรวมของข้ออื่นๆ ที่เหลือทุกข้อ (Total)

3.5.2.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามและแบบวัดเจตคติแบบมาตราส่วนประมาณค่า โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ใช้สูตร (บุญชม, 2543) แบบสอบถามปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน สำหรับแบบวัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม หาค่าความเชื่อมั่นโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)

$$\alpha = \frac{n}{n-1}\left[1-\frac{\sum S_i^2}{S_t^2}\right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

S_t^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3.5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.5.3.1 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 โดยการทดสอบความสัมพันธ์ (The χ^2-test for independence) (ชูศรี, 2544)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^{r} \sum_{j=1}^{c} \frac{(O-E)^2}{E}$$

เมื่อ O แทน ความถี่ที่ได้จากการสังเกต

E แทน ความถี่ที่คาดหวัง

หาค่า E ที่คู่กับ O แต่ละตัวจากสูตร

$$E = \frac{R \times C}{N}$$

เมื่อ R แทน ผลรวมของความถี่ในแถวนั้น

C แทน ผลรวมของความถี่ในคอลัมน์นั้น

N แทน ผลรวมของความถี่ทั้งหมด

3.5.3.2 ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 โดยวิธีวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย (Simple Correlation Coefficient) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product – Moment Correlation Coefficient) (บุญเชิด, 2547)

$$r_{XY} = \frac{N\sum XY - \left(\sum X\right)\left(\sum Y\right)}{\sqrt{\left[\left(N\sum X^2\right) - \left(\sum X\right)^2\right]\left[\left(N\sum Y^2\right) - \left(\sum Y\right)^2\right]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด x

$\sum y$ แทน ผลรวมของคะแนนชุด y

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนน x แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum y^2$ แทน ผลรวมของคะแนน y แต่ละตัวยกกำลังสอง

$\sum xy$ แทน ผลรวมของผลคูณระหว่าง x กับ y

N แทน จำนวนคนหรือสิ่งที่ศึกษา

ทดสอบค่านัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยการทดสอบค่าที (t-test) จากสูตร (ชูศรี, 2544)

$$t = \frac{r\sqrt{N-2}}{\sqrt{1-r^2}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติจากการแจกแจงแบบที

r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษา นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลผลตามลำดับ ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลสื่อความหมายตรงกันผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\overline{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
χ^2	แทน	ความสัมพันธ์ (The χ^2- test for Independence)
O	แทน	ความถี่ที่ได้จากการสังเกต
E	แทน	ความถี่ที่คาดหวัง
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
P	แทน	ความน่าจะเป็น
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 263 คน และนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และทดสอบสมมติฐาน ยอมรับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยแสดงการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 6 วิเคราะห์เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความคิด โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 7 วิเคราะห์เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความรู้สึก โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 8 วิเคราะห์เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านแนวโน้มที่จะ

แสดงพฤติกรรม โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 9 วิเคราะห์ความสัมพันธ์เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยการทดสอบความสัมพันธ์ (The χ^2- test for Independence) นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 10 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กับปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ปัจจัยด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ปัจจัยด้านสื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยแสดงการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำแนกตามตัวแปรเพศ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสม

(n =263)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	128	48.7
หญิง	135	51.3
ระดับชั้นเรียน		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	98	37.3
มัธยมศึกษาปีที่ 5	87	33.1
มัธยมศึกษาปีที่ 6	78	29.7
คะแนนเฉลี่ยสะสม		
คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00	40	15.2
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.99	100	38.0
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	123	46.8

จากตารางที่ 4.1 แสดงว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 263 คน จำแนกผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.3 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 48.7

ระดับชั้นเรียน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาคือระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 33.1 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 29.7 ตามลำดับ

คะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมามีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.00-2.99 คิดเป็นร้อยละ 38 และมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 คิดเป็นร้อยละ 15.2 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับคะแนนปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

(n = 263)

	ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน	$\bar{X}$	S	การแปลผลระดับคะแนน
1	ครูผู้สอนจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลุกเร้าให้เกิดการเรียนรู้	3.32	0.88	ปานกลาง
2	ครูผู้สอนมีวิธีการจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียน	3.25	0.89	ปานกลาง
3	ครูผู้สอนมีการเสริมแรงให้ผู้เรียนอยู่เสมอ	3.19	0.80	ปานกลาง
4	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์	3.49	0.89	ปานกลาง
5	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมที่เป็นการฝึกภาคปฏิบัติน้อยเกินไป	3.11	1.00	ปานกลาง
6	ครูผู้สอนจัดเตรียมการสอนเป็นอย่างดี	3.61	0.76	ปานกลาง
7	ครูผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจได้	3.15	0.97	ปานกลาง
8	ครูผู้สอนขาดการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความคิดอย่างมีระบบ	3.07	0.89	ปานกลาง
9	ครูผู้สอนช่วยสอนในเรื่องที่ผู้เรียนไม่ค่อยเข้าใจ	3.40	0.91	ปานกลาง
10	ครูผู้สอนมีวิธีการสอนที่หลากหลายในการถ่ายทอดให้แก่ผู้เรียน	3.07	1.00	ปานกลาง
11	ครูผู้สอนขาดทักษะในการสื่อสารกับผู้เรียน	3.36	0.85	ปานกลาง
12	ครูผู้สอนมีวิธีการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ใหม่ๆ	3.43	0.84	ปานกลาง
ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอนโดยรวม		**3.30**	**0.50**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 4.2 แสดงว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีดังนี้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 12 ข้อ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.30 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับคะแนนของปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

(n =263)

	ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S	การแปลผลระดับคะแนน
1	สื่อการเรียนการสอนครอบคลุมเนื้อหาที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้	3.27	0.83	ปานกลาง
2	สื่อการเรียนการสอนผลิตได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วางไว้	3.44	0.75	ปานกลาง
3	สื่อการเรียนการสอนทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น	3.54	0.85	ปานกลาง
4	สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนมาก	3.38	0.72	ปานกลาง
5	สื่อการเรียนการสอนเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้อยากเรียน	3.36	0.98	ปานกลาง
6	สื่อการเรียนการสอนของกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีมีความสำคัญเทียบท่ากับสื่อของวิชาอื่นๆ	3.30	0.83	ปานกลาง
7	สื่อการเรียนการสอนต่างๆ สร้างเสริมความรู้ด้านกลุ่มวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี	3.49	0.83	ปานกลาง
8	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอน	3.14	0.92	ปานกลาง
9	มีห้องปฏิบัติการที่ทันสมัยสามารถสร้างประสบการณ์ก่อนออกไปทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ	3.12	0.96	ปานกลาง
10	ผู้เรียนใช้สื่อการเรียนการสอนในการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีอย่างเกิดประโยชน์คุ้มค่า	3.32	0.84	ปานกลาง
11	ครูผู้สอนนำวัสดุ อุปกรณ์ในท้องถิ่นมาผลิตเป็นสื่อการสอน	3.26	0.93	ปานกลาง
12	สื่อการเรียนการสอนมีความปลอดภัยในการใช้งาน	3.58	0.82	ปานกลาง
	ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอนโดยรวม	3.35	0.52	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 4.3 แสดงว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีดังนี้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 12 ข้อ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.35 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับคะแนนของปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

(n =263)

	ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S	การแปลผลระดับคะแนน
1	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้	3.24	0.84	ปานกลาง
2	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการไปศึกษาดูงานในสถานประกอบการ	3.02	1.08	ปานกลาง
3	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเชื่อมโยงจากสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ	3.18	0.94	ปานกลาง
4	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	3.24	0.91	ปานกลาง
5	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการผลิตผลงานต่างๆ	3.27	0.88	ปานกลาง
6	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ฝึกให้ผู้เรียน เกิดทักษะความชำนาญ	3.45	0.80	ปานกลาง
7	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.50	0.86	ปานกลาง
8	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น	3.25	0.89	ปานกลาง
9	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกสังเกต ฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ	3.45	0.85	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

(n =263)

	ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S	การแปลผลระดับคะแนน
10	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือพึ่งพากันโดยใช้กระบวนการกลุ่ม	3.50	0.84	ปานกลาง
11	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล	3.39	0.86	ปานกลาง
12	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาได้	3.31	0.86	ปานกลาง
ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวม		**3.31**	**0.56**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 4.4 แสดงว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีดังนี้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 12 ข้อ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.31 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับคะแนนของปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

(n =263)

	ปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน	$\bar{X}$	S	การแปลผลระดับคะแนน
1	มีการจัดสภาพและสิ่งแวดล้อมให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการโดยเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่	3.25	0.92	ปานกลาง
2	บรรยากาศในห้องเรียนทำให้เกิดความสนใจอยากเรียน	3.07	1.02	ปานกลาง
3	การเรียนนอกห้องเรียนทำให้เกิดความรู้ใหม่ๆ	3.52	0.96	ปานกลาง
4	ห้องเรียนมีการจัดอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ อย่างเป็นระเบียบ	3.35	0.87	ปานกลาง
5	ห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก	3.39	0.93	ปานกลาง
6	ห้องเรียนสะอาด ปลอดโปร่งเหมาะแก่การเรียน	3.36	0.93	ปานกลาง
7	ระเบียบข้อบังคับบางอย่างทำให้ไม่อยากเรียน	2.41	0.89	ปานกลาง
8	ขณะนั่งเรียนมักมีคนพูดคุยเสียงดังทำให้เสียสมาธิ	2.73	1.01	ปานกลาง
9	วิชาในกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีมีงานมากเกินไป	2.40	1.05	ปานกลาง
10	นักเรียนยินดีปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของกลุ่มวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี	3.33	0.86	ปานกลาง
ปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนโดยรวม		3.07	0.43	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 4.5 แสดงว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีดังนี้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 10 ข้อ มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนมีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.07 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43

ตอนที่ 6 วิเคราะห์เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความคิด โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับคะแนนของเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความคิด

(n = 263)

เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านความคิด	$\bar{X}$	S	การแปลผลระดับคะแนน
1 กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นวิชาที่มีส่วนพัฒนาสร้างสรรค์สังคมและประเทศชาติ	3.38	0.84	ปานกลาง
2 กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีที่เรียนสามารถนำไปเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพได้	3.52	0.87	ปานกลาง
3 กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นวิชาที่มีความสำคัญน้อยกว่าวิชาอื่น	3.15	0.93	ปานกลาง
4 กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีมีคุณค่าแค่การเย็บผ้า การทำอาหาร การปลูกผัก การซ่อมบำรุง	2.66	0.97	ปานกลาง
5 รายวิชาในกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีมีเนื้อหายุ่งยากซับซ้อน	2.69	0.85	ปานกลาง
6 กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นวิชาที่มีค่าใช้จ่ายสูง	2.89	0.83	ปานกลาง
7 กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นวิชาที่ทุกคนสามารถเรียนได้	3.54	0.86	ปานกลาง
8 กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นวิชาที่ไม่มีส่วนช่วยในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น	2.81	0.89	ปานกลาง

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

(n =263)

เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านความคิด	$\bar{X}$	S	การแปลผลระดับคะแนน
9 นักเรียนคิดว่าในการทำงานกลุ่มต้องแบ่งความรับผิดชอบตามความสามารถทางการเรียน	3.29	0.90	ปานกลาง
10 นักเรียนรู้สึกสนุกเมื่อได้ทำสิ่งต่างๆ ด้วยตัวเอง	3.56	0.87	ปานกลาง
เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านความคิด โดยรวม	3.15	0.31	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 แสดงว่า เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความคิด มีดังนี้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความคิด จำนวน 10 ข้อ มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความคิด มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.15 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.31

ตอนที่ 7 วิเคราะห์เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความรู้สึก โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับคะแนนของเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความรู้สึก

(n = 263)

	เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านความรู้สึก	$\bar{X}$	S	การแปลผลระดับคะแนน
1	นักเรียนชอบเรียนวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีเพราะได้ฝึกปฏิบัติ	3.38	0.91	ปานกลาง
2	นักเรียนพอใจเมื่อได้ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี	3.21	0.87	ปานกลาง
3	นักเรียนสนใจที่จะศึกษางานที่เกี่ยวข้องกับวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี	3.18	0.84	ปานกลาง
4	นักเรียนกังวลใจเมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานเกี่ยวกับวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี	3.35	0.82	ปานกลาง
5	นักเรียนภูมิใจในผลงานของตนเองที่ทำเกี่ยวกับวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี	3.51	0.90	ปานกลาง
6	นักเรียนมีความสุขขณะเรียนวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี	3.32	0.92	ปานกลาง
7	นักเรียนรู้สึกสบายใจขณะเรียนวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี	3.22	0.83	ปานกลาง
8	นักเรียนชอบประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ๆ ขึ้นมา	3.36	0.90	ปานกลาง
9	นักเรียนจะเรียนวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีด้วยความสนใจ	3.31	0.91	ปานกลาง

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

(n =263)

	เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านความรู้สึก	$\bar{X}$	S	การแปลผลระดับคะแนน
10	นักเรียนมีความสนใจต่อการเรียนวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี	3.22	0.89	ปานกลาง
11	นักเรียนมีความภาคภูมิใจเมื่อผ่านการเรียนวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีแล้ว	3.40	0.86	ปานกลาง
12	นักเรียนให้ความสนใจในงานที่ได้รับมอบหมาย	3.27	0.89	ปานกลาง
13	นักเรียนมองว่าวิชาในกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน	3.37	0.88	ปานกลาง
14	นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจทุกครั้งที่ได้ให้คำแนะนำเพื่อนๆ	3.50	0.86	ปานกลาง
เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านความรู้สึกโดยรวม		**3.32**	**0.55**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 4.7 แสดงว่า เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความรู้สึก มีดังนี้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความรู้สึก จำนวน 14 ข้อ มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความรู้สึก มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.32 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55

ตอนที่ 8 วิเคราะห์เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับคะแนนของเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

(n =263)

เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	$\bar{X}$	S	การแปลผลระดับคะแนน
1 นักเรียนฝึกปฏิบัติงานเพิ่มเติมและหาเทคนิควิธีการใหม่ๆ เมื่อมีเวลาว่าง	2.98	0.96	ปานกลาง
2 ทุกครั้งที่ปฏิบัติงานนักเรียนจะตั้งใจทำออกมาอย่างสุดความสามารถ	3.38	0.90	ปานกลาง
3 นักเรียนอาสาช่วยงานกับอาจารย์เสมอเมื่อมีโอกาส	3.29	0.90	ปานกลาง
4 เมื่อมีการแสดงผลงานทางด้านกลุ่มวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีนักเรียนขออาสาช่วยงาน	3.06	0.92	ปานกลาง
5 ถ้ามีโอกาสนักเรียนยินดีไปชมการแสดงผลงานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี	3.29	0.92	ปานกลาง
6 นักเรียนจะทุ่มเทความสามารถให้กับการทำงานเสมอ	3.44	0.89	ปานกลาง
7 นักเรียนจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานพร้อมทุกครั้ง	3.25	0.94	ปานกลาง
8 นักเรียนตรวจสอบผลงานอย่างถี่ถ้วนก่อนส่งงานทุกครั้ง	3.30	0.93	ปานกลาง
9 นักเรียนศึกษาค้นคว้าหาวิธีการใหม่ๆ ในการสร้างงานให้แตกต่างจากเพื่อนๆ เสมอ	3.17	0.92	ปานกลาง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

(n =263)

เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม	$\bar{X}$	S	การแปลผลระดับคะแนน
10 ทุกครั้งที่อาจารย์แนะนำข้อบกพร่องของชิ้นงาน นักเรียนนำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเสมอ	3.34	0.86	ปานกลาง
11 ถ้ามีโอกาสนักเรียนพร้อมที่จะปฏิบัติชิ้นงานเพื่อให้เป็นของขวัญแก่ผู้อื่น	3.38	0.95	ปานกลาง
12 เมื่อมีโอกาสนักเรียนพร้อมที่จะฝึกประสบการณ์นอกห้องเรียน	3.28	0.93	ปานกลาง
13 นักเรียนยินดีเผยแพร่ผลงานในวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีให้กว้างขวางทั้งภายในและภายนอกประเทศ	3.41	0.96	ปานกลาง
เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมโดยรวม	3.27	0.64	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 4.8 แสดงว่า เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม มีดังนี้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม จำนวน 13 ข้อ มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด

เมื่อพิจารณาโดยรวม พบว่า เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.27 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64

ตอนที่ 9 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยการทดสอบความสัมพันธ์ (The χ^2- test for Independence) นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ความสัมพันธ์ (r) ระหว่างเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสม

(n = 263)

ตัวแปรที่ศึกษา	ต่ำ		กลาง		สูง		χ^2	Sig.
	O	E	O	E	O	E		
1. เพศ								
ชาย	8	5.4	104	103.7	16	19.0	3.46	.18
หญิง	3	5.6	109	109.3	23	20.0		
2. ระดับชั้นเรียน								
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	0	4.1	78	79.4	20	14.5	10.98*	.02
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	7	3.6	69	70.5	11	12.9		
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	4	3.3	66	63.2	8	11.6		
3. คะแนนเฉลี่ยสะสม								
คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00	1	1.7	34	32.4	5	5.9	2.64	.61
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง2.00-2.99	4	4.2	77	81.0	9	14.8		
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป	6	5.1	102	99.6	5	18.2		

จากตารางที่ 4.9 แสดงว่า เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสม ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

ส่วนเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

ตอนที่ 10 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กับปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ปัจจัยด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ปัจจัยด้านสื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 สหสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กับปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

(n = 263)

ตัวแปรที่ศึกษา	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	(p)
1. ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน	0.44*	.00
2. ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน	0.66*	.00
3. ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	0.70*	.00
4. ปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน	0.61*	.00

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 แสดงว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

4.4 การอภิปรายผล

จากการศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

4.4.1 เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ทั้งด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมทั้งรายด้านและโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีความหลากหลายในด้านสติปัญญา กล่าวคือ มีทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลาง และเรียนอ่อน รวมถึงสภาพแวดล้อมด้านการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแตกต่างกัน จึงทำให้สภาพของนักเรียนมีความหลากหลายไปโดยปริยาย เจตคติที่ถูกหล่อหลอมในเรื่องต่างๆ รวมทั้งการเรียนจึงเป็นไปตามสภาพของแต่ละครอบครัวด้วย อย่างไรก็ตามนักเรียนทุกคนมุ่งหวังที่จะเรียนให้สำเร็จเพื่อมีโอกาสศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพในอนาคต โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จึงมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนานักเรียนให้ได้เรียนตามความสามารถ ความสนใจและเป็นไปตามธรรมชาติของผู้เรียน จึงสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกกลุ่มวิชา รวมทั้งกลุ่มวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยการจัดทัศนศึกษานอกสถานที่ จัดประกวดทักษะด้านต่างๆ เช่น การประกวดปรุงอาหาร การประกวดจัดพานไหว้ครู เป็นต้น ทำให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าของการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี นำไปสู่การสร้างเจตคติในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ทวีศิลป์ (2542) ศึกษาเรื่อง การศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพในด้านต่างๆ และโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ภคิน (2547) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ แสงจันทร์ (2550) ศึกษาเรื่อง การศึกษาเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร พบว่า เจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ วราภรณ์ (2546) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนทดลองใช้หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2544 จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ วาสนา (2546) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อวิชาการงานและอาชีพ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองเพชรบุรี พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิชาการงานและอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิชาการงานและอาชีพ ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านหลักสูตรและด้านครูผู้สอน นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

4.4.2. **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสม**

4.4.2.1 เพศ

พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี มีเป้าหมายการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กล่าวคือ มีการจัดการศึกษาเพื่อฝึกทักษะการคิด การสร้างปัญญา ทักษะและกระบวนการในการทำงาน ทักษะในการดำเนินชีวิต ตลอดจนมีทักษะและศักยภาพในการจัดการ การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ปรับวิธีการคิด วิธีการทำงานได้เหมาะสมกับสถานการณ์ เป็นสาระการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงานอาชีพและเทคโนโลยี มีทักษะการทำงาน ทักษะการจัดการ สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ในการทำงานอย่างถูกต้องเหมาะสม คุ้มค่า และมีคุณธรรม สร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือวิธีการใหม่ สามารถทำงานเป็นหมู่คณะ มีนิสัยรักการทำงาน เห็นคุณค่าและมีเจตคติที่ดีต่องาน ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่เป็นพื้นฐาน ได้แก่ ความขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด และอดทน อันจะนำไปสู่การให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองและพึ่งพาตนเองได้ตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ร่วมมือและแข่งขันในระดับสากลในบริบทของสังคมไทย (กรมวิชาการ, 2545 ข) โดยเป้าหมายดังกล่าวได้มุ่งเน้นถึงผู้เรียนทุกคนมิได้จำกัดที่

เพศของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ภคิน (2547) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับ วราภรณ์ (2546) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับ วาสนา (2546) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อวิชาการงานและอาชีพ พบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อวิชาการงานและอาชีพโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายมีความพึงพอใจมากกว่านักเรียนหญิง ไม่สอดคล้องกับ วนิดา (2549) ศึกษาเรื่อง การศึกษาประสิทธิผลการสอนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศโรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร พบว่า ประสิทธิผลการสอนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมายของรายวิชา ตามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีเพศต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนชายมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงกว่านักเรียนหญิง

4.4.2.2 ระดับชั้นเรียน

พบว่า มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องจาก นักเรียนที่อยู่ในแต่ละระดับชั้น มีความแตกต่างกันด้านความรู้ ความคิด สติปัญญาและประสบการณ์ ซึ่งได้มาจากการจัดการเรียนการสอนในแต่ละช่วงชั้นที่เป็นไปอย่างเป็นลำดับ จึงเป็นข้อสนับสนุนว่าระดับชั้นมีความสัมพันธ์กับเจตคติ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ แสงจันทร์ (2550) ศึกษาเรื่อง การศึกษาเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกันมีเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ พัชรินทร์ (2551) ศึกษาเรื่อง ความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้) พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีความฉลาดทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีเจตคติต่อการประกอบอาชีพอิสระแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.4.2.3 คะแนนเฉลี่ยสะสม

พบว่า มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องจากการจัดการเรียนรู้และเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติเหมือนๆ กัน โดยครูผู้สอนกลุ่มเดียวกัน นักเรียนจึงมีความคิดเห็นไม่ต่างกันมากซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ วราภรณ์ (2546) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนทดลองใช้หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2544 จังหวัดเพชรบุรี พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน และด้านครูผู้สอน โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ นันทวิทย์ (2548) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

4.4.3. **ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสนับสนุนกับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ได้แก่ ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน**

4.4.3.1 ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน

นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี กับปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอนมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ครูผู้สอนมีวิธีการสอนที่หลากหลายที่เข้าใจธรรมชาติและสภาพของผู้เรียน สร้างความสนใจให้กับผู้เรียน นอกจากนั้น

ครูผู้สอนได้ให้ความเอาใจใส่ในการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเท่าเทียมกันทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิธีการสอนของครู ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ภคิน (2547) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีด้านวิธีการสอน อยู่ในระดับเหมาะสมมาก สอดคล้องกับการศึกษาของวาสนา (2546) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อวิชาการงานและอาชีพ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองเพชรบุรี พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิชาการงานและอาชีพ ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง

4.4.3.2 ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน

นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ในปัจจุบันสถานศึกษาได้เล็งเห็นความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเทียบเท่ากับการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และเพื่อเป็นการสนองตอบนโยบายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่กล่าวว่า การพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาให้เป็นคนที่สมบูรณ์และสมดุลทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทั้งด้านวิชาการ วิชางาน และวิชาชีวิต เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข พึ่งตนเองได้ อยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ พัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม (กรมวิชาการ, 2545 ก) จึงต้องจัดหาสื่อต่างๆ ที่มีความเหมาะสมกับการเรียนในแต่ละรายวิชา และความต้องการการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (2542) มาตรา 64 กล่าวว่า รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอื่นโดยเร่งรัดพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต จัดให้มีเงินสนับสนุนการผลิต และมีการให้แรงจูงใจแก่ผู้ผลิต และพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ทั้งนี้โดยเปิดให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ภิรมย์ (2543) กล่าวว่า การดำเนินการเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุขควรใช้สื่อที่มีลักษณะเร้าความสนใจ จูงใจให้กระตือรือร้น

สนใจใฝ่รู้ สอดคล้องกับการศึกษาของ ทวีศิลป์ (2542) ศึกษาเรื่องการศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพในด้านสื่อการเรียนการสอนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพ และเจตคติโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับการศึกษาของ รพีพรรณ (2541) ศึกษาเรื่อง ทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีเจตคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยรวมด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง แต่ไม่สอดคล้องกับ ภคิน (2547) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านสื่อการเรียนการสอน อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

4.4.3.3 ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องจากโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่หลากหลาย เช่น กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการจัดกิจกรรมตามความถนัดของผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ นริศ (2545) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ซึ่งการจัดการเรียนการสอนหรือการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนนั้นจะต้องกระตุ้นและเร้าความสนใจ ทำให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียน ในขณะเดียวกันการจัดการเรียนการสอนหรือจัดประสบการณ์ จะต้องมีข้อมูลหรือเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมกับวัยหรือธรรมชาติของผู้เรียน และต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดลอง แก้ปัญหาต่างๆ โดยใช้ข้อมูลหรือเนื้อหาวิชาที่เรียนไป สอดคล้องกับแนวคิดของ รัตน์ดาริน (2551) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ วิธีการหรือรูปแบบของกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาเพื่อใช้กระตุ้น เร่งเร้าให้ผู้เรียนแสดงออกหรือมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ทักษะ

หรือประสบการณ์ตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนการสอนที่ได้กำหนดไว้ และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ วาสนา (2546) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อวิชาการงานและอาชีพโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองเพชรบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิชาการงานและอาชีพด้านกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

4.4.3.4 ปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง พบว่า ปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องจากสภาพแวดล้อมหรือบรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังส่งผลต่อความรู้สึกหรืออารมณ์ โดยบรรยากาศที่ดีจะก่อให้เกิดมิตรภาพ กระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้น รู้สึกอิสระ เกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ นำไปสู่เจตคติที่ดีต่อการเรียนและการประกอบอาชีพในอนาคต นอกจากนั้นสภาพแวดล้อมโดยทั่วไปของอาคารสถานที่ ห้องเรียนของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีอากาศที่ถ่ายเท มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน และมีสื่ออุปกรณ์การเรียนที่เพียงพอเป็นการสนับสนุนการเรียนการสอนอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทวีศิลป์ (2542) กล่าวว่าความรู้สึกของนักเรียนต่อสภาพอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติงาน เครื่องมือวัสดุอุปกรณ์และสิ่งแวดล้อมต่างๆ มีความสำคัญอย่างยิ่งและมีส่วนทำให้การเรียนการสอนในกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีมีประสิทธิภาพ เพราะทั้งครูและนักเรียนสามารถใช้วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน ทำให้ผลงานและสิ่งประดิษฐ์ทั้งหลายถูกผลิตขึ้นและสามารถดำเนินการไปอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียน ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี สอดคล้องกับแนวคิดของ น้ำอ้อย (2548) กล่าวว่าบรรยากาศหรือสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนมีความสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา มีความกระตือรือร้นในการเรียน

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

5.1 วัตถุประสงค์ สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์

5.1.1.1 เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

5.1.1.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยสนับสนุนกับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

5.1.2 สมมติฐาน

5.1.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

5.1.2.2 ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ปัจจัยด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ปัจจัยด้านสื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

5.1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

5.1.3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) สังกัดภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ที่เรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีจำนวน 833 คน แบ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 282 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 276 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 275 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) สังกัดภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 ที่เรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี จำนวน 263 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (ยุทธ, 2545 อ้างถึงใน Krejcie; & Morgan, 1970) แล้วทำการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้ระดับชั้นเป็นชั้นและมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

5.1.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำแนกเป็น เพศ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสม มีลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุน ที่ส่งผลกับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ซึ่งแบ่งข้อคำถามออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ

ตอนที่ 3 เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ของลิเคิร์ท (Likert) 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและแบบวัดเจตคติที่ได้รับกลับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว นำมาจัดกระทำและประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยแสดงการแจกแจงความถี่ และคำนวณหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานตามตัวแปรปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ปัจจัยด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ปัจจัยด้านสื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ระดับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปะสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม โดยแสดงค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปะสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กับตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยการทดสอบความสัมพันธ์ (The χ^2- test for Independence) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปะสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กับปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

5.3 สรุปผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ปรากฏผลดังนี้

5.3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

โดยคำนวณหาจำนวนร้อยละสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 263 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 เพศชาย จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 48.7 เมื่อจำแนกตามระดับชั้นเรียนพบว่า กลุ่มตัวอย่างชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 37.3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 33.1 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 และจำแนกตามผลการเรียนเฉลี่ย กลุ่มตัวมีคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป มีจำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมามีคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.99 มีจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 38 และคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 ตามลำดับ มีปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.30 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.50 มีปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.35 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.52 มีปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.31 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 และมีปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.07 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43

5.3.2 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน สรุปได้ดังนี้

5.3.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปะสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านความคิด อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.15 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.31 มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านความรู้สึก อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.32 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 และมีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.27 และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.64

5.3.2.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

5.3.2.3 ระดับชั้นเรียน และคะแนนเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

5.3.2.4 ปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ ปัจจัยด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ปัจจัยด้านสื่อการเรียนการสอน ปัจจัยด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) มีข้อเสนอแนะดังนี้

5.4.1.1 จากการศึกษาพบว่า

นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 มีเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น โรงเรียนควรมีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้มากขึ้น โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทดลองคิดและออกแบบการทำงานเอง จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ครูผู้สอนเป็นเพียงผู้ให้การสนับสนุนและคำแนะนำ ตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542

5.4.1.2 จากการศึกษาพบว่า

ปัจจัยสนับสนุนมีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นควรมีการส่งเสริมให้มากขึ้น ดังนี้

ปัจจัยด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน ควรคิดหารูปแบบการสอนที่หลากหลาย โดยให้เหมาะกับธรรมชาติของผู้เรียน เสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความคิดอย่างมีระบบและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน ให้ความเป็นกันเองและคอยให้คำปรึกษาในเรื่องต่างๆ แก่ผู้เรียน

ปัจจัยด้านสื่อการเรียนการสอน ควรจัดหาสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ห้องปฏิบัติการที่ทันสมัยเอื้อต่อการเรียนรู้ และจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน เพื่อเพิ่มทักษะและประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน

ปัจจัยด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ควรส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ ตามความถนัดของผู้เรียน โดยให้การสนับสนุน และจัดหากิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เช่น การจัดทัศนศึกษาในสถานประกอบการต่างๆ กิจกรรมฝึกทักษะอาชีพเชิงปฏิบัติการจริง

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ควรจัดสภาพแวดล้อมต่างๆ ให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น เกิดความต้องการที่จะเรียนรู้ โดยอาจเน้นบรรยากาศที่เป็นกันเอง ผ่อนคลาย เน้นการปฏิบัติงาน

5.4.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.4.2.1 ศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่นอกเหนือจากการศึกษาในครั้งนี้ เช่น ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ปัจจัยด้านสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และปัจจัยด้านความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นต้น

5.4.2.2 ควรศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนช่วงชั้นเดียวกัน ในโรงเรียนสาธิตอื่นๆ และโรงเรียนที่มีสภาพใกล้เคียง เพื่อให้ทราบเจตคติของนักเรียนในระดับชั้นเดียวกันที่มีต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี และใช้เป็นข้อมูลในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

5.4.3.3 ควรศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีระหว่างนักเรียนแผนการเรียนต่างๆ

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี**. 2545 ก. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, กรุงเทพมหานคร.

_____. **สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. 2545 ข. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, กรุงเทพมหานคร.

_____. **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. 2544. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, กรุงเทพมหานคร.

_____. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2542**. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, กรุงเทพมหานคร.

กิ่งแก้ว เอี่ยมแฉล้ม. 2542. "**สภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆตามทัศนะของนักศึกษา**." ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

กิดานันท์ มลิทอง. 2543. **เทคโนโลยีทางการศึกษาร่วมสมัย**. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

จารุนันท์ ฉวีรัตน์. 2546. "**บรรณนิทัศน์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**." ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จันทิมา บุญพยุง. 2547. "**ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาการบัญชี โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน**." สารนิพนธ์ กศ.ม.(ธุรกิจศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ฉัฐวีณ์ สิทธิ์ศิรอรรถ. 2551. **จต ๓๔๑ พื้นฐานวิธีการวิจัยทางจิตวิทยา**. กรุงเทพมหานคร : ทีปุ๊ค.

ชิน แต่งศรีวรรณ. 2548. "**การศึกษาความรู้ความเข้าใจและเจตคติต่อการเรียนคอมพิวเตอร์ของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดกก เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร**." ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชนิตรา ศรลัมพ์. 2547. “**การศึกษาความพึงพอใจในการเรียนกลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร**.” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. วิชาเอกการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544. **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. เทพเนรมิตการพิมพ์, กรุงเทพฯ.

ณัฐสุดา สุจินันท์กุล. 2541. “**ปัจจัยด้านครอบครัว การทำงาน และลักษณะส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการพาบาลของพยาบาลวิชาชีพ**.” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ดารณี คำวัจนัง และศิริกาญจน์ โกสุม. 2545. **สอนเด็กให้คิดเป็น**. ทิปส์พับบลิเคชั่น, กรุงเทพฯ.

ดุษฎี วัฒนคามินทร์. 2544. “**เจตคติต่อวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนธุรกิจ สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5**.” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. วิชาเอกธุรกิจการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทวีศิลป์ พรมสุวรรณ์. 2542. “**การศึกษาเจตคติต่อการเรียนกลุ่มวิชาการงานและอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)**.” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. วิชาเอกอุตสาหกรรมศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ธีรวุฒิ เอกะกุล. 2549. **การวัดเจตคติ**. วิทยาออฟเซทการพิมพ์, อุบลราชธานี.

ธัญญรัตน์ ลุนานัต. 2550. “**การสังเกตพฤติกรรมการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนพญาไท. กรุงเทพมหานคร**.” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. วิชาเอกธุรกิจการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อ้างถึงใน หน่วยศึกษานิเทศก์. 2542. “การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง” เอกสารชุดแนวการปฏิรูปการศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา. โรงพิมพ์กรมการศาสนา, กรุงเทพฯ.

นันทวิทย์ เผ่ามหานาคะ. 2548. “**ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร**.” สารนิพนธ์ปริญญาโท. สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นริศ น้ำทิพย์. 2545. “**ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาชีพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี**.” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาธุรกิจศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

น้ำอ้อย ใจตรง. 2548. “**การวิเคราะห์องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับบรรยากาศของการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี**” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. สาขาวิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

บุญชม ศรีสะอาด. 2543. **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 6. สุรียาสาส์น, กรุงเทพมหานคร.

บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. 2547. **การวัดประเมินการเรียนรู้ (การวัดประเมินแนวใหม่)**. เอกสารประกอบการเรียน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

เปรื่อง กุมุท. 2541. “เทคโนโลยีการเรียนการสอนในยุคสารสนเทศ.” **วารสารศึกษาศาสตร์ มอ**. 12, 1 (มกราคม-มิถุนายน) : 18-20.

ฝ่ายวัดผลและประเมินผลโรงเรียน. 2551. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). ม.ป.ท, กรุงเทพมหานคร.

ฝ่ายวัดผลและประเมินผลโรงเรียน. 2552. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). ม.ป.ท, กรุงเทพมหานคร.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2525. 2538. อักษรเจริญทัศน์, กรุงเทพมหานคร.

พัชรินทร์ จิตต์มั่น. 2551. “**การศึกษาความฉลาดทางจริยธรรมและเจตคติต่ออาชีพอิสระของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ (พื้นที่พระนครใต้)**.” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาธุรกิจศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พิมพ์พรรณ เทพสุมาธานนท์. 2541. “เปรียบเทียบความทางปรัชญาระหว่างอาจารย์และนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทาลัยรามคำแหง” **วารสารมหาวิทยาลัยรามคำแหง**. 2,3 (กรกฎาคม-ธันวาคม) : 1-2.

ภคิน พญารัง. 2547. “**ความคิดเห็นที่มีต่อกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี**.” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. วิชาเอกธุรกิจศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภิรมย์ โชติแดง. 2543. “**ปัจจัยการบริหารที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตกรศึกษา 5.**” ปริญญานิพนธ์.ศษ,ม. (การบริหารการศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ยุทธ ไกยวรรณ์. 2545. **พื้นฐานการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. สุวีริยาสาส์น, กรุงเทพฯ.

รัตน์ดาริน อินทรวิเศษ. 2551. “**ปัญหาการเรียนรู้รายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนท่าเกษมพิทยา จังหวัดสระแก้ว.**” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

รพีพรรณ สุฐาปัญณกุล. 2541. “**การศึกษาทัศนคติต่อการเรียนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในกรุงเทพมหานคร.**” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). 2550. **หลักสูตรโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)**. ม.ป.ท, กรุงเทพมหานคร.

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม). 2546. **หนังสือครบรอบ 50 ปี โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)** Think Big, กรุงเทพมหานคร.

ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538. **เทคนิคการิจัยทางการศึกษา**. สุวีริยสาส์น, กรุงเทพมหานคร.

วรรณ์ดี แสงประทีปทอง. 2544. **เจตคติ : แนวคิด วิธีการวัด และมาตรวัด**. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, กรุงเทพมหานคร.

วนิดา เด็ดวง. 2549. “**การศึกษาประสิทธิผลการสอนรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศโรงเรียนนนทรีวิทยา กรุงเทพมหานคร.**” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วราภรณ์ เวทย์วิทยานุวัฒน์. 2546. “**ความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 เกี่ยวกับการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี โรงเรียนทดลองใช้หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2544 จังหวัดเพชรบุรี.**” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. วิชาเอกธุรกิจการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อ้างถึงใน กระทรวงศึกษาธิการ. 2543. **หัวใจของการปฏิรูปการศึกษาตามแนว พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542**. โรงพิมพ์กรมการศาสนา, กรุงเทพฯ.

วาสนา จันทรอุไร. 2546. **"ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อวิชาการงานอาชีพโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองเพชรบุรี."** ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. วิชาเอกธุรกิจการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิไลพันธ์ นวลสิงห์. 2545. **"การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสกลนคร."** ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 "ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้." **ข่าวสารการวิจัยศึกษา**. 18,3 (กุมภาพันธ์-มีนาคม) : 9-10.

สมนึก โรจน์มงคลรัตน์. 2549 : **"เจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ."** ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุชีรา ภัทรายุตวรรตน์. 2545. **คู่มือการวัดทางจิตวิทยา**. เมดิคัล มีเดีย, กรุงเทพมหานคร.

สุพรรณี ลิ้มโสภาธรรม. 2548. **"สมรรถภาพในการสอนของครูที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ราชบุรี เขต 2."** ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อ้างถึงใน ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. 2545. คู่มือการเขียนแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับมัธยมศึกษา (ปรับปรุงใหม่). จุนพับลิชชิ่ง, กรุงเทพฯ.

สุรพล ยศพล. 2541. **"การวางแผนระบบการใช้สื่อการสอนวิชาคณิตศาสตร์ของผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคาม."** ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

แสงจันทร์ วงศ์สวัสดิ์. 2550. **"การศึกษาเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี กรุงเทพมหานคร."** ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. 2544. โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), กรุงเทพมหานคร.

Carter V. Good. 1959. **Dictionary of Education. Prepared Under the Auspices of Phi Delta Kappa.** New York : MaGraw-Hill.

Gordon Allport. 1975. **The nature of prejudice**. New York : Russell & Russell.

Henry Assael. 1993. **Marketing : Principles & Strategy**. Fort Worth, TX. : Dryden Press.

Howard H. Kendler. 1974. **Basic Psycholog**. Menlo Park, Calif. : W.A. Benjamin.

Krejcie, Robert V. and Morgan, Daryle W. 1970. **Determining Sample Size for ResearchActivities**. Joumal of Education and Psychological Measurement.

Loudon, D. L., and Della Bitta, A. J. 1993. **Consumer Behavior : Concepts and Applications**. New York : McGraw-Hill.

Koivo, D. 1983. **The Relationship of Student Perception of Study Habits and Attitudes Based on Differences in Sex, and Achievement**. Dissertation Abstracts International. 8(43) : 2624-A.

Thornburg. Hershel D. 1985. **Attitudinal Determinants in Holding Drop Out in School**. The Journal of Educational Research. 11(I68) : 181-185.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร
   ที่ปรึกษาโครงการศูนย์พัฒนาอัจฉริยภาพ
   มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดารกา วรรณวนิช
   รองผู้อำนวยการฝ่ายบริการ
   โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนลักษณ์ ปัญจวุฒิพัฒน์
   อาจารย์ประจำสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
   คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
4. อาจารย์ชูศรี ศรีมั่นคงธรรม
   หัวหน้าฝ่ายวัดผลประเมินผล
   โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
5. อาจารย์นิอร ดาวเจริญพร
   หัวหน้างานหลักสูตร
   คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
เจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยบางประการที่ส่งผลกับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร

2. แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งหมด 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบปัจจัยสนับสนุนที่ส่งผลกับเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ซึ่งแบ่งข้อคำถามออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านครูผู้สอน ด้านสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) 3 ด้าน คือ ด้านความคิด ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

3. คำตอบของนักเรียนจะเป็นประโยชน์และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการศึกษาของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

4. คำตอบของนักเรียนไม่มีถูกหรือผิดผู้วิจัยจึงขอความกรุณาจากนักเรียนช่วยตอบแบบสอบถามที่ตรงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด

ผู้วิจัยขอขอบคุณนักเรียนที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม และให้ความช่วยเหลือในการวิจัยครั้งนี้อย่างดียิ่ง มา ณ โอกาสนี้

นางสาวณัฐนิชา สุโพธิ์
นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์
(บัณฑิตศึกษา)
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความตามสภาพที่เป็นจริงของนักเรียน

---

1. เพศ

   ☐ ชาย ☐ หญิง

2. ระดับชั้นเรียน

   ☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ☐ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

3. คะแนนเฉลี่ยสะสม ภาคเรียนที่ 2 (ปีการศึกษา 2551)

   ☐ คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00

   ☐ คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.99

   ☐ คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 2 ปัจจัยสนับสนุน

คำชี้แจง โปรดอ่านคำอธิบายของแบบสอบถามแต่ละด้านให้เข้าใจแล้วตอบคำถามแต่ละข้อตามความเป็นจริงที่ตรงกับความรู้สึกมากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย ✓ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนบ้างบางส่วน ไม่ตรงบ้างบางส่วน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

2.1 ปัจจัยสนับสนุนด้านวิธีการสอนของครูผู้สอน

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	ครูผู้สอนจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศที่ปลุกเร้าให้เกิดการเรียนรู้					
2	ครูผู้สอนมีวิธีการจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียน					
3	ครูผู้สอนมีการเสริมแรงให้ผู้เรียนอยู่เสมอ					
4	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้แสดงออกและคิดอย่างสร้างสรรค์					
5	ครูผู้สอนจัดกิจกรรมที่เป็นการฝึกภาคปฏิบัติน้อยเกินไป					
6	ครูผู้สอนจัดเตรียมการสอนเป็นอย่างดี					
7	ครูผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจได้					
8	ครูผู้สอนขาดการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความคิดอย่างมีระบบ					
9	ครูผู้สอนช่วยสอนในเรื่องที่ผู้เรียนไม่ค่อยเข้าใจ					
10	ครูผู้สอนขาดทักษะในการสื่อสารกับผู้เรียน					
11	ครูผู้สอนมีวิธีการสอนที่หลากหลายในการถ่ายทอดให้แก่ผู้เรียน					
12	ครูผู้สอนมีวิธีการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ใหม่ๆ					

2.2 ปัจจัยสนับสนุนด้านสื่อการเรียนการสอน

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	สื่อการเรียนการสอนครอบคลุมเนื้อหาที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้					
2	สื่อการเรียนการสอนผลิตได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วางไว้					
3	สื่อการเรียนการสอนทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น					
4	สื่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอนมาก					
5	สื่อการเรียนการสอนเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้อยากเรียน					
6	สื่อการเรียนการสอนของกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีมีความสำคัญเทียบท่ากับสื่อของวิชาอื่นๆ					
7	สื่อการเรียนการสอนต่างๆ สร้างเสริมความรู้ด้านกลุ่มวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี					
8	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนการสอน					
9	มีห้องปฏิบัติการที่ทันสมัยสามารถสร้างประสบการณ์ก่อนออกไปทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ					
10	ผู้เรียนใช้สื่อการเรียนการสอนในการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีอย่างเกิดประโยชน์คุ้มค่า					
11	ครูผู้สอนนำวัสดุ อุปกรณ์ในท้องถิ่นมาผลิตเป็นสื่อการสอน					
12	สื่อการเรียนการสอนมีความปลอดภัยในการใช้งาน					

2.3 ปัจจัยสนับสนุนด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้					
2	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการไปศึกษาดูงานในสถานประกอบการ					
3	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นการเชื่อมโยงจากสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ					
4	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง					
5	จัดกิจกรรมการเยนการสอนที่นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการผลิตผลงานต่างๆ					
6	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ฝึกให้ผู้เรียน เกิดทักษะความชำนาญ					
7	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
8	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น					
9	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกสังเกต ฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ					
10	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือพึ่งพากันโดยใช้กระบวนการกลุ่ม					
11	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักใช้เทคโนโลยีในการสืบค้นข้อมูล					
12	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถแก้ปัญหาได้					

2.4 ปัจจัยสนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	มีการจัดสภาพและสิ่งแวดล้อมให้ผู้เรียนเกิดจินตนาการโดยเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่					
2	บรรยากาศในห้องเรียนทำให้เกิดความสนใจอยากเรียน					
3	การเรียนนอกห้องเรียนทำให้เกิดความรู้ใหม่ๆ					
4	ห้องเรียนมีการจัดอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ อย่างเป็นระเบียบ					
5	ห้องเรียนและห้องปฏิบัติงานมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก					
6	ห้องเรียนสะอาด ปลอดโปร่งเหมาะแก่การเรียน					
7	ระเบียบข้อบังคับบางอย่างทำให้ไม่อยากเรียน					
8	ขณะนั่งเรียนมักมีคนพูดคุยเสียงดังทำให้เสียสมาธิ					
9	วิชาในกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีมีงานมากเกินไป					
10	นักเรียนยินดีปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของกลุ่มวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี					

<u>ตอนที่ 3</u> แบบวัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี

ก. ด้านความคิด

คำชี้แจง โปรดอ่านคำอธิบายของแบบสอบถามแต่ละด้านให้เข้าใจแล้วตอบคำถามแต่ละข้อตามความเป็นจริงที่ตรงกับความรู้สึกมากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย ✓ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นวิชาที่มีส่วนพัฒนาสร้างสรรค์สังคมและประเทศชาติ					
2	กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีที่เรียนสามารถนำไปเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพได้					
3	กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นวิชาที่มีความสำคัญน้อยกว่าวิชาอื่น					
4	กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีมีคุณค่าแค่ การเย็บผ้า การทำอาหาร การปลูกผัก การซ่อมบำรุง					
5	รายวิชาในกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีมีเนื้อหายุ่งยากซับซ้อน					
6	กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นวิชาที่มีค่าใช้จ่ายสูง					
7	กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นวิชาที่ทุกคนสามารถเรียนได้					
8	กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีเป็นวิชาที่ไม่มีส่วนช่วยในการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น					
9	ผู้เรียนคิดว่าในการทำงานกลุ่มต้องแบ่งความรับผิดชอบตามความสามารถทางการเรียน					
10	นักเรียนรู้สึกสนุกเมื่อได้ทำสิ่งต่างๆ ด้วยตัวเอง					

ข. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง โปรดอ่านคำอธิบายของแบบสอบถามแต่ละด้านให้เข้าใจแล้วตอบคำถามแต่ละข้อตามความเป็นจริงที่ตรงกับความรู้สึกมากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย ✓ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับ คือ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	ผู้เรียนชอบเรียนวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีเพราะได้ฝึกปฏิบัติ					
2	ผู้เรียนพอใจเมื่อได้ทำงานที่เกี่ยวข้องกับวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี					
3	ผู้เรียนสนใจที่จะศึกษางานที่เกี่ยวข้องกับวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี					
4	ผู้เรียนกังวลใจเมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานเกี่ยวกับวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี					
5	ผู้เรียนภูมิใจในผลงานของตนเองที่ทำเกี่ยวกับวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี					
6	ผู้เรียนมีความสุขขณะเรียนวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี					
7	ผู้เรียนรู้สึกสบายใจขณะเรียนวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี					
8	ผู้เรียนชอบประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ๆ ขึ้นมา					
9	ผู้เรียนจะเรียนวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีด้วยความสนใจ					
10	ผู้เรียนมีความสนใจต่อการเรียนวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี					
11	ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจเมื่อผ่านการเรียนวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี					
12	ผู้เรียนให้ความสนใจในงานที่ได้รับมอบหมาย					
13	ผู้เรียนมองว่าวิชาในกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีมีความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน					
14	ผู้เรียนรู้สึกภาคภูมิใจทุกครั้งที่ได้ให้คำแนะนำเพื่อนๆ					

ค. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง โปรดอ่านคำอธิบายของแบบสอบถามแต่ละด้านให้เข้าใจแล้วตอบคำถามแต่ละข้อตามความเป็นจริงที่ตรงกับความรู้สึกมากที่สุด โดยให้ขีดเครื่องหมาย ✓ลงในช่องหลังข้อความที่กำหนดไว้ 5 ระดับ คือ

มากที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามแนวโน้มที่นักเรียนจะกระทำมากที่สุด

มาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามแนวโน้มที่นักเรียนจะกระทำมาก

ปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงตามแนวโน้มที่นักเรียนจะกระทำบ้าง ไม่กระทำบ้าง

น้อย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงตามแนวโน้มที่นักเรียนจะกระทำ

น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงตามแนวโน้มที่นักเรียนจะกระทำมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ผู้เรียนฝึกปฏิบัติงานเพิ่มเติมและหาเทคนิควิธีการใหม่ๆ เมื่อมีเวลาว่าง					
2	ทุกครั้งที่ปฏิบัติงานผู้เรียนจะตั้งใจทำออกมาอย่างสุดความสามารถ					
3	ผู้เรียนอาสาช่วยงานกับอาจารย์เสมอเมื่อมีโอกาส					
4	เมื่อมีการแสดงผลงานทางด้านกลุ่มวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีผู้เรียนขออาสาช่วยงาน					
5	ถ้ามีโอกาสผู้เรียนยินดีไปชมการแสดงผลงานที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี					
6	ผู้เรียนจะทุ่มเทความสามารถให้กับการทำงานเสมอ					
7	ผู้เรียนจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานพร้อมทุกครั้ง					
8	ผู้เรียนตรวจสอบผลงานอย่างถี่ถ้วนก่อนส่งงานทุกครั้ง					
9	ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาวิธีการใหม่ๆ ในการสร้างงานให้แตกต่างจากเพื่อนๆ เสมอ					
10	ทุกครั้งที่อาจารย์แนะนำข้อบกพร่องของชิ้นงานผู้เรียนนำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเสมอ					
11	ถ้ามีโอกาสผู้เรียนพร้อมที่จะปฏิบัติชิ้นงานเพื่อให้เป็นของขวัญแก่ผู้อื่น					
12	เมื่อมีโอกาสผู้เรียนพร้อมที่จะฝึกประสบการณ์นอกห้องเรียน					
13	ผู้เรียนยินดีเผยแพร่ผลงานในวิชากลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีให้กว้างขวางทั้งภายในและภายนอกประเทศ					

ตารางที่ 1 ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน ด้านความคิด

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.40
2	0.35
3	0.48
4	0.47
5	-0.05
6	-0.29
7	0.29
8	-0.33
9	-0.33
10	0.40
11	0.52
12	-0.38
13	-0.44
14	0.40
15	0.47

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน ด้านความคิด เท่ากับ 0.34

ตารางที่ 2 ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน ด้านความรู้สึก

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	0.65
2	0.64
3	0.57
4	-0.37
5	-0.51
6	0.43
7	0.62
8	0.49
9	0.62
10	0.52
11	0.59
12	0.53
13	0.69
14	0.55
15	0.59
16	0.44

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน ด้านความรู้สึก เท่ากับ 0.81

ตารางที่ 3 ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
1	-0.16
2	0.34
3	0.52
4	0.49
5	-0.14
6	0.26
7	0.49
8	0.56
9	0.44
10	0.70
11	0.74
12	0.65
13	0.70
14	0.74
15	0.65

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดเจตคติต่อการเรียนกลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม เท่ากับ 0.83

ประวัติการศึกษาและการทำงาน

ชื่อ นามสกุล นางสาวณัฐนิชา สุโพธิ์

วัน เดือน ปีเกิด 11 กุมภาพันธ์ 2526

ภูมิลำเนา อำเภอหนองกี่ จังหวัดบุรีรัมย์

ประวัติการศึกษา

วุฒิการศึกษา	**ชื่อสถาบัน**	**ปีที่สำเร็จ**
คหกรรมศาสตรบัณฑิต (คศ.บ.) (เกียรตินิยมอันดับ 2)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	พ.ศ. 2548
คหกรรมศาสตรมหาบัณฑิต (คศ.ม.)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	พ.ศ. 2553

ตำแหน่งงานและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

อาจารย์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)